

1 § Bordläggningsdebatt med anledning av vårpropositionen

*Bordläggningsdebatt
med anledning av
vårpropositionen*

Anmälades
Proposition
2005/06:100 2006 års ekonomiska vårproposition

Finansministern överlämnade 2006 års ekonomiska vårproposition 2005/06:100.

Anf. 1 Finansminister PÄR NUDER (s):

Herr talman! Ärade ledamöter av Sveriges riksdag! Ärade tittare och åhörare av denna debatt om regeringens vårbudget! För två veckor sedan presenterade den socialdemokratiska regeringen tillsammans med sina samarbetspartier huvuddragen i den ekonomiska vårproposition som jag i dag har överlämnat till riksdagen för behandling. Under de korta 14 dagarna har följande inträffat:

Ams har meddelat att arbetslösheten i mars sjönk till 4,8 %. Ams har också meddelat att antalet nyanmällda lediga jobb fortsätter att öka mycket starkt. Väldigt glädjande är deras besked att antalet långtidsarbetslösa ungdomar är hälften så stort i dag som det var i fjol.

Statistiska centralbyrån har under dessa korta 14 dagar, då vi haft en efterlängtnad påskledighet, berättat att aktiviteten i den svenska ekonomin ökade i februari jämfört med januari. Man har också meddelat att industriproduktionen steg, liksom orderingången i industrin. SCB har också kommit med besked om att inflationen i Sverige är fortsatt låg.

Riksgäldskontoret å sin sida har berättat att överskotten i statens finanser blir större än väntat i mars månad.

Ja, herr talman och alla andra: Det går bra för Sverige. Det går allt bättre för Sverige.

Den budget som nu ligger på riksdagens bord är en reformbudget, en efterlängtnad reformbudget. Och det goda med denna reformbudget är inte bara reformerna i sig utan att vi har råd, och vi kommer att ha råd med mer därtill under kommande mandatperiod.

I år kommer tillväxten i Sverige, den samlade aktiviteten av allt som vi producerar i vårt land under ett års tid, att öka med 3,6 %. Det över-skrider vida vad andra motsvarande europeiska ekonomier förmår i dags-läget. Detta beror på att hela den svenska ekonomin utvecklas väldigt starkt. Hushållens köpkraft är stark. Man öppnar sina plånböcker efter de

svåra åren och konsumerar mer, vilket leder till att detaljhandeln ökar sin omsättning rekordmässigt. Det i sin tur innebär att det nyanställs i tjänstjobb. Det innebär att ekonomin börjar ta fart. Bostadsbyggandet blir högt – 33 000 nya lägenheter i år. Dessutom är situationen för kommuner och landsting bättre än på många år, vilket gör att de börjar nyanställa. Hela ekonomin växer.

Regeringen räknar med att sysselsättningen i år ökar med 80 000 personer. Den här ökningstakten fortsätter även de kommande åren. Hälften av de nya jobben kommer att komma i den privata sektorn. Inflationen är som jag nämnde låg, och den förblir låg även under de kommande åren. Det innebär att pengarna räcker lite längre. Vi räknar med att hushållens reala disponibla inkomster ökar med ungefär 3 % i år. För tolfte året i rad kommer löntagarna att få reallöneförbättringar i Sverige.

Allt detta sammantaget har en väldigt stark, gynnsam och positiv utväxling i de offentliga finanserna – i kommuner, i landsting, i staten. Vi kommer i år att ha ett överskott i den samlade offentliga ekonomin – kommuner, landsting, staten och pensionssystemen – på sammanlagt 2 %. Vi kan i år konstatera att vi når 2-procentsmålet, att i genomsnitt över en konjunkturcykel ha ett överskott i den offentliga ekonomin på 2 %, någonting som jag tror att i princip varenda finansminister i Europa avundas oss som kan göra ett sådant konstaterande.

När jag träffar mina kolleger i Europa – man gör ju det ganska ofta nuförtiden inom ramen för EU-samarbetet – slås jag av det väldigt stora intresse som finns för de svenska framgångarna. Även om man inte alla gånger kan tro det av den svenska debatten riktas nu också blickarna mot Sverige och de framsteg som vi gör här. Financial Times skrev nyligen att ingen ekonomi är perfekt, men sett till det makroekonomiska agerandet kommer Sverige nära. En annan tidning, franska Le Monde, skrev följande: Sverige har en tillväxt, en sysselsättningsgrad och ett budgetöverskott som kan göra andra europeiska länder gröna av avund.

Jag har ställt frågan förr, och jag ställer den på nytt: Vad beror den här framgången på? Vad beror det på att det går så mycket bättre för Sverige än för andra länder? Beror det på att vi har låga skatter, som Moderaterna och den borgerliga alliansen vill ha? De vill ju sänka skatterna med 250 miljarder kronor ned till en genomsnittlig europeisk nivå. Beror det på att vi har en liten offentlig sektor i Sverige, vilket ju blir konsekvensen om man sänker skatten med 250 miljarder kronor? Beror det på att det är lätt att avskeda till exempel unga, som Centerpartiet föreslår? Beror det på att vi har låga ersättningsnivåer i de sociala trygghetsförsäkringarna, som den borgerliga alliansen föreslår?

Nej, ingetdera beror våra framgångar på. Vi har tämligen höga skatter, vi har stor offentlig sektor, vi har rättvis arbetsrätt och vi har generösa ersättningsnivåer i de sociala försäkringarna.

Det vi har gjort är att vi har investerat i det som bygger konkurrenskraft långsiktigt: utbildning. Ni kommer ihåg när vi började bygga ut högskolor runtom i hela landet. Bygdehögskolor, sade den borgerliga oppositionen då. I dag är de tillväxtnav runtom i hela Sverige. Där byggs tillväxt. Vi har också ordning och reda i de offentliga finanserna, vilket gör att vi har möjlighet att nu genomföra nya reformer.

De reformer som i dag presenteras i vårbudgeten kan sammanfattas på följande sätt.

Det finns äldre som ställer frågan: Kommer välfärden att räcka när jag väl blir gammal och behöver den? Kommer den att finnas då? Dessa äldre kan vi ge ett svar: Nu påbörjar vi en tioårig utbyggnad av äldreomsorgen. Vi riktar insatser till kommunerna för bättre äldreomsorg. Redan i år anslås 600 miljoner kronor, nästa år 1 miljard. En kvarts miljard avsätts för ett nytt investeringsstöd för byggande av särskilda boenden från 2007. Många pensionärer som bor i bostadsrätt eller hyresrätt har samtidigt ett fritidshus och har kanske drabbats av höga taxeringsvärden. Nu inkluderar vi begränsningsregeln i fastighetsskatten, en välkommen reform inte minst för många pensionärer. Vi låter plusjobben verka för dem som är mellan 60 och 65 år under hela den perioden, inte bara under en tvåårsperiod.

Den andra stora gruppen som måste få del av den ekonomiska uppgången är de unga, och väldigt många unga får del av den ekonomiska uppgången. I lågkonjunktur, i nedgång, är det oftast de unga som drabbas först. I högkonjunktur däremot, som nu, är det oftast de unga som får jobb först.

Men det finns tillräckligt många ungdomar som är långtidsarbetslösa, som har svårt att etablera sig på bostadsmarknaden därför att de är inne i en negativ spiral. Därför gör vi nu stora satsningar på bostäder, studentlägenheter, hyresgarantier och så vidare.

Vi tar ett första stort steg i en tandvårdsreform som jag tror blir nästa mandatperiods riktigt stora, tunga, tuffa sociala reform.

Vi satsar på att förverkliga ett brett program för att stärka integrationen i Sverige.

Det här är bara ett axplock av de många reformer som finns i den ekonomiska vårpropositionen. Det är en av Europas kanske starkaste budgetar som jag, efter mödosamt arbete tillsammans med socialdemokratiska riksdagsgruppen och våra samarbetspartier, har kommit fram till. Det är en reformbudget som vi har råd med, som är finansierad till sista kronan och som ändå innehåller väldigt stora överskott som vi kan börja planera hur vi ska ta i anspråk under nästa mandatperiod.

De borgerliga partierna får nu scenen. Nu har de chansen att berätta varför, trots att det går så bra för Sverige, man ska försämrade för de arbetslösa, de sjuka, de förtidspensionerade och de föräldralediga.

Efter mig kommer Moderaternas finansministerkandidat, Mikael Odenberg, att stiga upp i talarstolen. Han kan väl på vägen upp till talarstolen fundera på hur sjuka barn blir friskare av att deras föräldrar får sämre möjlighet till vård av sjukt barn. Det blir ju konsekvenserna av Moderaternas förslag att gå från 120 VAB-dagar till 15 VAB-dagar. Varsågod och berätta, Mikael Odenberg, varför det måste gå sämre när det nu går så väldigt mycket bättre för Sverige.
(Applåder)

Anf. 2 MIKAEL ODENBERG (m):

Herr talman! När vi nu samlas för den sista vårbudgetdebatten för mandatperioden får man väl säga att det är ganska mycket som följer ett känt mönster. En sådan aspekt är att huvuddelen av innehållet i vårpro-

positionen var känt redan innan vi samlades här. Den andra är att en vårbudget är tänkt att handla om ekonomiska riktlinjer för framtiden.

Årets vårbudget känns onekligen mer tillbakablickande än framåtsyftande. Faktum är att en tredjedel av finansplanen, 13 av 43 sidor, ägnas åt en återblick på perioden 1994–2002, en återblick som naturligtvis har till syfte att förmedla bilden av att vi alla lever i den bästa av världar och att vi ska sända en tacksamhetens tanke till socialdemokratin för detta. Resten är i huvudsak, och det återkommer också i finansministerns presentationsanförande, en glättad beskrivning av det goda konjunkturläget och av de därigenom förbättrade statsfinanserna.

Jag ska i och för sig inte sticka under stol med att det också finns en del framtidsinriktade satsningar i vårbudgeten, men där är intrycket ändå att man mest har sopat upp smulorna efter ett antal budgetöverläggningar mellan vänsterkartellens partier i det förgångna och samlat ihop dem. Det är lite tandvårdsreform, det är lite folkbildning, en aning flygskatt, lite integration, fastighetsskattekorrigering på marginalen, en del äldreomsorg, lite exportfrämjande av ekologiska livsmedel, ganska så mycket utredningar och en handbok om hemlöshet.

Plottrigt och fantasilöst, var Dagens Industris recension av regeringens vårbudget. Och dagens Aftonbladet har rubriken ”Nuders valfläsk: en hundring”. Efter att ha hört Pär Nuder i dag skulle jag nog vilja sätta mitt betyg genom att travestera den socialdemokratiska paroll som ni har haft, Stolt men inte nöjd, och säga: Inte så lite självgod och ganska så tomhänt.

Aftonbladets ledarsida, herr talman, konstaterade i går att socialdemokratins program inte duger för framtiden, lika lite som samarbetspartiernas 121-punktsprogram gör det. Det saknas en färdplan för hur jobben och välfärden ska tryggas, sade Aftonbladets ledarsida. Och jag håller med. Regeringen och samarbetspartierna blir oss svaret skyldig.

Socialdemokratin har inte längre en politik för jobben, en politik för en varaktig höjning av sysselsättningen i vårt land, och det är naturligtvis aningen illavarslande när vi befinner oss i en situation där det i morse var nära en och en halv miljon vuxna svenskar som inte gick till jobbet eller som jobbade mindre än de skulle vilja.

Vi talar då inte om semestrar. Vi talar inte om föräldralediga utan vi talar om öppet arbetslösa, människor i arbetsmarknadspolitiska åtgärder, sjukskrivna och förtidspensionerade – många förtidspensionerade av arbetsmarknadspolitiska skäl. Vi pratar om latent arbetssökande, vi talar om undersysselsättning – nära en och en halv miljon människor.

Bara kostnaderna för sjukskrivningar och förtidspensioner kostar mer än 1 000 kr i månaden för varje svensk, från minsta spädbarn till äldsta åldring, en situation som naturligtvis långsiktigt är ohållbar och som måste mötas.

Det är givet att alla de som i dag befinner sig i det här utanförskapet inte kommer att komma tillbaka in på arbetsmarknaden. Men många skulle ha möjlighet att göra det om chansen bara gavs till dem.

Det är orimligt att så många människor ställs utanför. Efter en lång följd av stark konjunktur, av god ekonomisk utveckling har vi det tvåtredjedelssamhälle som många har varnat för. Alltför många ställs utanför. Ändå har Socialdemokraterna inte en politik för nya jobb, en

politik för varaktigt höjd sysselsättning i vårt land. Det finner jag mycket anmärkningsvärt.

Vi har i dag, herr talman, lika många sysselsatta i näringslivet som vi hade för 25 år sedan. Skillnaden är att vi är en miljon fler i befolkningen. Sedan valet 2002 har 50 000 industrijobb försvunnit. Vi har fått 80 000 fler arbetslösa, och vi har när budgetpropositionens och vårbudgetpropositionens olika förslag till nya arbetsmarknadspolitiska insatser är verkställda 100 000 fler i olika Amsåtgärder.

Ändå har Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet i den vårbudget som nu ligger på riksdagens bord föga mer att komma med än mer av det gamla. Det är mer Amspolitik i stället för strukturreformer i syfte att göra det mer lönsamt att arbeta, i syfte att göra det mer lönsamt att starta och driva företag i vårt land, ett i genuin mening bättre företagsklimat. Och det behövs. I vårbudgeten kan vi se hur bytesbalansen förstärks ytterligare, som ett uttryck för att investeringarna inte görs här hemma utan i andra länder.

Av 26 europeiska länder, alla EU:s 25 medlemsländer plus Norge, kommer Sverige i dag på 21:a plats när det gäller andel av befolkningen som försörjer sig som företagare. Andelen företagare har minskat som andel av de sysselsatta under de senaste tio åren. Det är den största minskningen i hela Europa. Förädlingsvärdet i nystartade företag, svenska aktiebolag, har nästan halverats på tio år. Vi har tappat 10 % av antalet företagare på tio år. Det är klart att det här säger någonting.

Min slutsats är att en ansvarsfull regering hade tagit vara på det gyllene tillfälle som ges av de goda tiderna, som ges av den starka konjunkturen och som ges av de goda statsfinanserna. Man hade tagit vara på det gyllene tillfället för att nu göra de nödvändiga strukturreformerna i syfte att förbättra företagsklimatet och öka arbetsutbudet, därför att det är under de goda tiderna man har möjlighet att genomföra de reformerna utan att det rubbar viktiga trygghetsvärden för medborgarna i samhället.

Av detta syns väldigt lite. Det var därför alliansen i höstas lade fram ett femtiomiljarderspaket med lägre skatter på arbete, särskilt för låg- och medelinkomsttagare, med förslag om en reformerad arbetsmarknadspolitik, reformer i sjukförsäkring och arbetslöshetsförsäkring och ett omfattande program för ett bättre företagsklimat.

Men ni har ingen sammanhållen strategi för att varaktigt höja sysselsättningen. Ni genomför tvärtom åtgärder som går i den andra riktningen med den gröna skatteväxlingen som lägger ytterligare börda på företagen, med friår där man betalar människor för att de inte ska jobba, med höjt tak i sjukförsäkringen, med flygskatt som driver flygbolag bort från Sverige, med att avisera en lagstiftning om rätt till heltid som blir en stor börda för till exempel turistnäringen och med mer regelkrångel i stället för mindre regelkrångel.

Jag vidgår gärna att arbetsmarknadspolitiken är viktig, herr talman. Men en politik för varaktigt höjd sysselsättning kan inte reduceras till bara arbetsmarknadspolitik och bara Amsåtgärder. Ni klarar ju inte ens att genomföra de åtgärder som ni själva föreslår. För ett år sedan kom Pär Nuder hit och redovisade att han var tvungen att senarelägga 2 000 friårsplatser därför att det gick åt så mycket energi på arbetsförmedlingarna att förmedla ledighet att det blev för lite resurser kvar för att förmedla jobb. I dag kommer han till kammaren och berättar att han måste

Prot. 2005/06:105
18 april

*Bordläggningsdebatt
med anledning av
vårpropositionen*

senarelägga 8 500 plusjobb och omvandla dem till något annat, därför att av de 20 000 nya plusjobb som utlovades i höstas så blev det bara 3 000–4 000 så här långt.

Särskilt alarmerande är situationen för våra ungdomar. Vi har en faktisk arbetslöshet bland ungdomar mellan 16 och 24 år på 27–28 %. Det är en förskräckande situation. Det är den sjätte högsta ungdomsarbetslösheten i hela Europeiska unionen. I det läget kommer Pär Nuder till kammarerna och föreslår 1 000 nya plusjobb till ungdomar. Samtidigt ökar de yngre åldersgruppernas andel av det totala antalet förtidspensionärer. Ska vi göra med ungdomarna som vi har gjort med de medelålders och äldre – förtidspensionera bort dem ur arbetskraften?

Pär Nuder sade att detta var en reformbudget. Nej, herr talman, detta är ingen reformbudget. Det är en ganska spretig och plottrig vårbudgetproposition som inte adresserar de centrala problemen i den svenska ekonomin.

Jag skulle säga att det är ett uttryck för att det egentligen bara finns ett trovärdigt regeringsalternativ i Sverige i dag. Alliansen har ett gemensamt och ambitiöst program för att varaktigt öka sysselsättningen. Vi kommer i höst att lägga fram ett gemensamt valmanifest. Mot det står en vänsterkartell som inte har något enat program och som inte kommer att lägga fram något eget valmanifest. Nu håller man igen, men man spar inte i ladorna för Sveriges framtid. Möjligen spar man i ladorna för ett generöst socialdemokratiskt valmanifest senare i höst.

(Applåder)

Anf. 3 KARIN PILSÄTER (fp):

Herr talman! Låt mig börja med att säga att det går väldigt bra för stora delar av svensk ekonomi. Vi har en strålende konjunktur. Det är inte konstigt att Pär Nuder som finansminister i dag står och rabblar upp väldigt mycket av den statistiken. Det skulle jag också göra.

Det här dokumentet, regeringens vårproposition som felaktigt kallas för budget – det är ju ingen budget utan riktlinjer för den ekonomiska politiken och tilläggsbudget, som det heter, lite pillande i innevarande års budget vilket är det vi mest får höra talas om – är lite av ett bokslut för den period som har gått och väldigt mycket av regeringens erbjudande till väljarna. När man nu bjuder väljarna sitt frieri så har man redan, trots den rosa slips finansministern har på sig i dag, klätt sig som en traditionell engelsk brud. Vårpropositionen innehåller någonting gammalt, någonting nytt, någonting lånat och någonting blått. Det finns väldigt mycket gamla löften. Utfästelser och beslut varvas friskt med enstaka riktiga nyheter. Ett och annat av de förslag som vi har drivit på om tas till heder, och på ett antal punkter är det blå dunster.

Herr talman! Årsböcker från statliga myndigheter är inte alltid väldigt roliga att läsa, men årsboken från Nutek, statens myndighet för näringslivsfrågor, som nyligen kom är väldigt provocerande och oroande, och den är mycket intressant. I inledningen skriver man så här: "I årsboken 2006 är budskapet relativt enkelt: Den svenska modellen har skavanker och behöver moderniseras, annars kommer den långsiktiga ekonomiska tillväxten att vara hotad. Framförallt beror detta på att internationella och globala marknader ställer allt tuffare krav på svenska företag. Rätt hantarat är inte detta ett problem, utan kan nyttjas till att skapa tillväxt och

sysselsättning. Fel hanterat är de sysselsättningsproblem som syns i dag bara början på något som kan komma att förvärras. Med andra ord är det hög tid att börja tala om hur förutsättningarna för företagen i Sverige kan förbättras.”

Nutek har helt rätt på denna punkt, bortsett från att det redan talas på övertid. Det är hög tid att göra mer. På de frågorna är tyvärr regeringens vårproposition inte något svar.

Det går bra för Sverige. Javisst! När vi hörde finansministerns redogörelse här förut var han nästan ända framme vid dörren till den världsberömda, åtminstone i hela Sverige berömda Ludvig Svenssons gardinfabrik – som för övrigt inte har flyttat verksamheten till Estland, bara delvis.

Det propositionen inte innehåller är reformer som ser till att vi står bättre rustade på de områden som vi politiker måste göra någonting åt, något som gör att vi står bättre rustade för de riktigt stora utmaningarna: den åldrande befolkningen och den alltmer tilltagande globaliseringen och öppenheten. Vi behöver inte lägga tid på statistikrabblande, utan vi måste ta itu med skola och utbildning. Vi måste ta itu med jämställdhet och integration. Vi måste ta itu med sjukfrånvaro och förtidspensioneringar. Vi måste ta itu med villkoren för entreprenörskap och villkoren för ett växande företagande. Detta är områden som i dag är problembarn, men som också i sig rymmer de förutsättningar som vi behöver för att kunna stå starka i framtiden.

Regeringen tycker ju om att skryta med de 300 000 nya jobb som har kommit sedan Socialdemokraterna tog över 1994. Man glömmer att meddela att det ungefär motsvarar befolkningstillväxten sedan dess och att en hel del av de jobben är vikariat för dem som är sjuka. Den starkaste sysselsättningstillväxten finns i Stockholmsregionen, vilket råkar vara den enda regionen i Sverige som ligger över EU-genomsnittet. Nyregistreringen av företag ökar – javisst, men samtidigt är det inte fler av svenskarna som är företagare i dag än bottenåret 1994, och nyföretagandet är lågt i ett EU-perspektiv, faktiskt bland de allra lägsta. Ändå driver regeringen de här teserna: Det går bättre för Sverige än för de flesta andra länderna, jobben kommer att komma snart, och under tiden laddar vi på med än mera arbetsmarknadspolitik för att övervintra. På s. 20 berättar regeringen om sina satsningar på företag och tillväxt. I den texten nämner man ordet ”Almi”, en statlig myndighet, fem gånger och ordet ”företagare” ingen gång. Det säger sig självt vad resultaten då blir.

Herr talman! Det kan vara värt att påminna om att Göran Persson i regeringsförklaringen 2003 lovade att halvera den öppna ungdomsarbetslösheten inom ett år. Då fanns det 48 000 öppet arbetslösa ungdomar. Nu är de 57 000, och den öppna arbetslösheten går ändå att kontrollera. Det som regeringen kommer med för ungdomsarbetslösheten här handlar framför allt om 1 000 nya plusjobb och bidrag till sommarjobb.

I och för sig har regeringen misslyckats med att infria det mesta av alla de olika löften och mål som man har satt upp på arbetsmarknadsområdet: 80 % sysselsättning, 4 % öppen arbetslöshet, halverat socialbidragsberoende och så vidare.

Ändå är det ganska fantastiskt att man låter ungdomsarbetslösheten springa i väg så mycket som den gör nu. Alla åtgärder som man har för ungdomsarbetslösheten är per definition tillfälliga. Det jobb som har

Prot. 2005/06:105
18 april

*Bordläggningsdebatt
med anledning av
vårpropositionen*

längst räckvidd i den här satsningen är tjänsten som regeringens koordinator för ungdomsarbetslösheten, och den tjänsten har inte gått till en ung människa.

I stället för att ta itu med en av de viktigaste orsakerna till ungdomsarbetslösheten rabblar man sådan här statistik.

Skolan och utbildningen är ju nyckeln till framgång för framtiden men också en av orsakerna till den stora utslagningen. Vi behöver en grundskola med arbetsro och fokus på kunskap. Vi behöver en gymnasieskola som låter ungdomar lyckas både med yrkesutbildning och med teoretisk utbildning. Vi behöver en vettig lärarutbildning, som gör att vi kan rekrytera duktiga, engagerade människor till läraryrket, i stället för att bara lova att det ska anställas fler personer i skolan. Tusen fler personer till hundra skolor – de mest utsatta skolorna – lovas det. Men vi får ingen rekrytering till lärarutbildningen.

Herr talman! Vi behöver göra mycket konkret för att förbättra villkoren för företagande för att unga människor ska komma in, och för att alla andra ska komma in. Några exempel på det är att omedelbart ta bort arbetsgivaransvaret utökade sjuklöneansvar. Det här är någonting som gör att väldigt många företagare, speciellt de små företagen, drar sig för att anställa. Då är de olika typerna av arbetsmarknadsåtgärder som man kommer med ingen lösning. Företagarna tar stora risker och tar ett stort ansvar. Det utökade sjuklöneansvaret, som innebär att en liten företagare ska betala 15 % av sjuklönen om man anställer någon som blir långvarigt sjuk, gör att man verkligen drar sig.

Sänk arbetsgivaravgifterna, inte bara under en kort tid för enmansföretagare utan för alla företagare som väljer att utöka sin personalstyrka! Det är företag som har mellan 10 och 50 anställda som vill växa mest i dag. Ge även dem chansen att under en längre tid få sänkt arbetsgivaravgift! Förenkla nyanställningarna när det gäller arbetsrätten, i stället för att försvåra, som man nu har gjort.

Vi måste också göra mycket mer konkret för de människor som driver företagen, som satsar svett, tar stora risker och tar stort ansvar. Det måste löna sig bättre för dem som faktiskt lyckas. Det måste bli mindre krångligt.

Herr talman! Enligt Nuteks årsbok, återigen, upplever småföretagarna att krånglet har ökat de senaste åren. Mer än hälften säger att det är ett hinder för att de ska växa. Det är ganska anmärkningsvärt. Regeringen har under den här perioden sagt att minskat krångel är en prioriterad uppgift för regeringen, och ändå har krånglet ökat. 300 förenklingar sägs vara på gång, men det har vi hört förut.

Vi lever nära den bästa av alla världar – ungefär så sade Pär Nuder när den här propositionen presenterades. En halv miljon människor i Sverige lever i utanförskapsområden, och jag tror inte att de håller med. De har ökat med en fjärdedel, 100 000, de senaste två åren. Jobben kommer inte i tillräckligt stor utsträckning, sysselsättningen faller fortare i utanförskapsområden, och skolresultaten försämras.

Herr talman! Vi behöver en ekonomisk politik som släpper in människor på arbetsmarknaden, som ser till att vi får företag som har utvecklingskraft och som ser till att människor kan komma in i jobb. Folkpartiet liberalerna kommer om 14 dagar att återkomma med riktlinjer för den

ekonomiska politiken som inte utgår från att vi redan lever i den bästa av alla världar utan tar itu med framtidens stora utmaningar.
(Applåder)

Prot. 2005/06:105
18 april

*Bordläggningsdebatt
med anledning av
vårpropositionen*

Anf. 4 MATS ODELL (kd):

Herr talman! Det var en påtagligt nöjd, närmast tillbakalutad, finansminister vi hörde här. Vad som ska göras är redan gjort. Allt är väl. Det går bra för Sverige. Det är det som är budskapet i regeringens vårproposition.

Jag tycker nog att en mera riktig beskrivning är att det går bra för delar av Sverige. Här sade exempelvis Pär Nuder att vi har haft tolv år med stigande reallöneförbättringar. Men om man tittar lite grann i statistiken, Pär Nuder, ska man finna att de här förbättringarna omfattar allt färre människor. Så har det varit hittills.

Man skulle lika gärna säga: Tolv år i rad med högre öppen arbetslöshet än målet 4 %. Tolv år i rad med en reguljär sysselsättningsgrad långt under målet på 80 %. Tolv år i rad med växande utanförskap bland unga och invandrare. Tolv år i rad med färre platser i omsorg och sjukvård, trots löften om motsatsen både inför valet 1998 och inför valet 2002. Tolv år i rad med sämst utveckling för de fattigaste pensionärerna. Tolv år i rad med sämre resultat i våra skolor. Tolv år i rad med ökade våldsbrott.

Det bokslut som ni försöker göra nu kanske behöver omfatta lite fler områden än det som Pär Nuder här läste upp.

Visst kan vi glädjas åt en väldigt stark världskonjunktur. Visst kan vi glädjas åt en svensk exportindustri som både kan och vet att ta vara på möjligheterna på exportmarknaderna. Men mindre bra går det för de minst en miljon människor i arbetsför ålder som inte går till jobbet i dag.

Under Göran Perssons tid som statsminister har det helt överskuggande målet varit just sysselsättningen, full sysselsättning. Så har det stått i alla budgetar. Nu, tio år senare, 2006, under brinnande högkonjunktur skriver Pär Nuder:

”På kort sikt är regeringens mål att pressa tillbaka den öppna arbetslösheten till 4 procent och höja den reguljära sysselsättningsgraden till 80 procent. På lång sikt är målet full sysselsättning.”

Herr talman! Är det något som är långsiktigt med regeringens politik är det deras kortsiktiga mål. Det långsiktiga målet om full sysselsättning behöver man närmast teleskop för att kunna skönja vid horisonten.

En annan intressant iakttagelse är att när man inte når de mål som man har satt upp hittar man på nya mål. Nu ökar man till exempel på med mål om att Sverige, antagligen som enda land i världen, ska vara oljeoberoende år 2020.

Regeringen lovar också att Sverige ska bli världens bästa land att åldras i. Kul för alla de äldre som förgäves har väntat på särskilda boenden. Här lovade man inför valet 1998 och inför valet 2002 att det skulle tillkomma 10 000 nya platser inom äldreomsorgen. Det har försvunnit 10 000 platser under den tiden! Kul för de äldre som bara lever på garantipensionen. Jag vet inte om Pär Nuder vet hur mycket den är, men jag kan berätta det. Den är 7 047 kr i månaden före skatt, i det systemet – det finns andra system där man tjänar mer, som ni vet.

Herr talman! Socialdemokraterna har innehaft regeringsmakten sedan 1994 och hela tiden sagt att man prioriterar sysselsättningen. Man sätter upp mål, och när man når de målen visar de sig vara en hägring. Detta kompletta misslyckande sker då i Socialdemokraternas paragraf sysselsättningen. Hur ska det då gå i andra grenar, där man lovar tunt?

Hur ska det gå med ungdomsarbetslösheten? Det har flera talare tagit upp. Ja, den har enligt Ams ökat med 30 % under den senaste mandatperioden. Det är en av de högsta i Europa. Inte nog med att det är sammanlagt 146 000 ungdomar i åldern 16–25 år som står utanför arbetsmarknaden mitt i högkonjunkturen – ytterligare 21 000 har förtidspensionerats! Detta är naturligtvis helt oacceptabelt. Så här kan det inte fortsätta. Nu blir det 1 000 plusjobb för ungdomarna och stöd till kommuner som erbjuder jobb till gymnasister – fram till valet. Så långsiktigt och så anställningssäkert var det jobbet.

Nu är det inte bara ungdomar som oroar sig för framtiden, utan det gör också industrin. Jag vet inte om Pär Nuder lyssnar till basindustrins företrädare. Om inte, är det hög tid att han gör det. Lyssna gärna också till de egna partivännerna från alla de orter runtom i landet som har energintensiv industri och svara på frågorna: Hur långt tänker ni driva upp elpriserna? När tänker ni stänga av nästa kärnreaktor? Det kan vara intressant för den industrins framtid att få svar på sådana frågor.

Den ekonomiska tillväxten är bra. Det har den varit under högkonjunkturen. Det har skapat ett fantastiskt rådrum, en möjlighet att rätta till de problem som måste rättas till i Sverige för att vi ska klara den allt tuffare globala konkurrensen. Men Socialdemokraterna har försuttit tillfällena. I stället för att stimulera till utbildning och forskning, till jobb och företagande väljer socialdemokratin och dess stödpartier straffskatt på högre utbildning och straffskatt på svenska investeringar i Sverige. Jag talar om den så kallade värnskatten och om den förmögenhetsskatt som vi snart är ensamma om i Europa att ha kvar, som har drivit ut mellan 500 och 1 000 miljarder av svenskarnas sparkapital till utlandet. De skulle kunna ha funnits här, skapat investeringar och nya jobb. Nej, ni satsar på friår, och framför allt i denna budget satsar ni på en kraftig kortsiktig utgiftsexpansion för att kunna vinna höstens val.

I tilläggsbudgeten brukar regeringen ta upp några tiotal miljoner. I år, herr talman, satsar man 4,8 miljarder som hastigt ska strös ut för att hinna göra intryck i valbåset. När Socialdemokraterna nu eldar på med en kraftig utgiftsexpansion till noga utvalda väljargrupper för att få chansen att vara kvar vid makten sker det till priset av att man underminerar ekonomin på sikt. Det handlar till exempel om att tillfälliga reavinster eldar på intäkterna. Statskassan svämmas just nu över av olika typer av vinstskatter till följd av exportföretagens storvinster, börsuppgången och häftiga prisstegringar på fastigheter. Utgiftstaket sprängs i praktiken underifrån genom att man tar utgifter på intäktssidan, utanför statsbudgeten. Det har exploderat sedan 2001, och nu valåret når man rekordet på nästan 17 miljarder kronor i den här typen av budgettricksande.

Budgetlagen bryts ju också, herr talman, genom att regeringen väljer att lägga stora infrastrukturinvesteringar utanför statsbudgeten. Det har två fördelar. Dels redovisar man inte vad de kostar, dels undandrar de sig därmed också att bli ifrågasatta utifrån samhällsekonomiska kalkyler på samma sätt som om det hade prövats den traditionella vägen.

En framgångsrik exportindustri är en stor tillgång, inte minst för tillväxten i bruttonationalprodukten, men det räcker inte för att öka sysselsättningen tillräckligt mycket. Därför är det desto viktigare att regeringen inte bromsar jobbtillväxten på annat sätt. Arbetsgivarnas medfinansiering av sjuklönen är en sådan broms för nya anställningar. Så kan det inte fortsätta. Den måste bort.

Vårbudgeten, herr talman, ger oss en allt tydligare bild av en vänsterkartell som mot bakgrund av en fortfarande väldigt gynnsam demografi – vi har nu det största antalet arbetskraftsdeltagare, vi ser framför oss att de kommer att minska som andel av befolkningen – och en kraftig konjunktur ändå brassar på för att skyla över grundläggande brister i ekonomin.

Vänsterkartellens ideologier ger ingen vägledning om hur riktiga jobb skapas och hur företag startas. Det enda verktyg man faktiskt använder är Arbetsmarknadsstyrelsen och att köpa sysselsättning för skattepengar. Men den flykten bort från strukturella förändringar och reformer för oss in i en återvändsgränd. De engångsintäkter som nu finansierar permanenta utgiftsökningar kan bli omöjliga att bära den dag som börsutvecklingen viker, exporten stagnerar eller fastighetsmarknaden svalnar.

Herr talman! Det här är förhoppningsvis vänsterkartellens sista vårproposition. Den förhoppningen hade kanske – det erkänner jag – ekat en aning ihålig om kartellen förmått förbättra företagsklimatet, om man förmått tackla problemen på arbetsmarknaden och inom de offentliga finanserna, men så blev det inte denna gång heller. Sverige är i akut behov av nytänkande för att fler ska komma i arbete, för att vården och skolan ska motsvara medborgarnas förväntningar och för att nya företag ska våga ta vid där andra lägger ned eller flyttar ut.

Herr talman! Den 3 maj kommer vi kristdemokrater och övriga partier i Allians för Sverige att presentera ett alternativ som också ger unga arbetslösa chansen till ett jobb genom att fler företagare ska känna trygghet i att anställa och växa i Sverige. Häri ligger möjligheten för oss att klara morgondagens stora utmaningar.

(Applåder)

Anf. 5 ALICE ÅSTRÖM (v):

Herr talman! Jag vill börja med att tacka Socialdemokraterna och Miljöpartiet för ett gott samarbete. Jag kommer ihåg när de borgerliga partierna myntade begreppet den rödgröna oredan. Man spådde att det här samarbetet aldrig någonsin skulle hålla eller komma någonstans. Men det blev inte så.

I dag kan vi konstatera att det går bra för Sverige. Vi kan konstatera att ekonomin har utvecklats på ett sätt som man inte trodde. En av de viktigaste sakerna, som vi inte har hört så mycket om från talarstolen, är utvecklingen av kommunernas och landstingens ekonomi. Från att ha gått med stora underskott, med en nedskärningspolitik ute i kommunerna och landstingen som drabbade människor väldigt hårt, som drabbade skolan, vården och omsorgen och där vi såg effekter under många år av vad de stora nedskärningarna innebar, går i dag kommunsektorn med stora överskott. Det är viktigt. Det är en politik som Vänsterpartiet har drivit i alla år, ökade satsningar på kommuner och landsting. För det är framför allt ute i kommunerna och landstingen som välfärdspolitiken skapas. Det är framför allt ute i kommuner och landsting där skolan får

resurser och nu en möjlighet att växa. Det är ute i kommunerna vi möter våra äldres behov av vård och omsorg. Det är där det nu finns en chans att använda de resurser som man har fått till att faktiskt möta de behov som fortfarande finns inom vår välfärdssektor.

Det går bra för Sverige, men det finns grupper som inte har fått del av denna stora tillväxt. Det finns grupper som inte har kommit in på arbetsmarknaden. Det finns grupper som är långtidssjukskrivna och som inte har fått en möjlighet att komma tillbaka till arbetslivet med rehabilitering. Det finns unga som inte har haft en chans att ens få in en fot på arbetsmarknaden. Det finns människor med annan etnisk bakgrund som aldrig har fått en ordentlig plats i Sverige och kommit in i de system som gäller för oss andra. Därför är det här en budget med reformer som är riktade.

Det har låtit i debatten som om det handlar om statistik. Vi kan läsa statens årsböcker och rapporter från Nutek, komma med siffror på hur många företag som har kommit till eller har fallit ifrån eller hur många äldreomsorgsplatser som har kommit till eller från. Men det handlar ju inte om statistik. Det handlar om människor.

När vi hör högerpartierna säga att det saknas strukturförändringar och något långsiktigt för att möta de problem som Sverige står inför är det samma sak som högern har sagt i alla tider. Vad är det då som behöver göras? Vi behöver sänka arbetsgivaravgifterna och sänka kostnaderna för att anställa människor. Det man inte säger är att arbetsgivaravgifterna faktiskt bekostar våra sjukförsäkringssystem, våra pensionssystem, att det är intäkter som skapar trygghet för människor.

När man talar om att minska krånglet för att anställa människor handlar det, som det har gjort i alla tider, om att försämra arbetsrätten och minska tryggheten på arbetsmarknaden. När man brukar stå här i talarstolen och raljera om alla människor i Sverige som går på bidrag, det bidragsberoende samhället, så talar man inte om att detta inte är ett bidragssystem. Det här är någonting som arbetarrörelsen har byggt upp i alla tider för att människor som blir sjuka, arbetslösa och som hamnar utanför systemet ska kunna stå trygga ute på arbetsmarknaden. Och detta har man avstått lön för. Det här är inga bidrag. Det här är system som vi har byggt upp och som är solidariska och som skyddar människor.

Om jag försäkrar min bil, om den blir stulen, och om jag får pengar från försäkringsbolaget för det är det ingen som skulle komma på tanken att säga att jag har fått ett bidrag från försäkringsbolaget och att jag på så sätt också blir bidragsberoende.

Nej, högern har aldrig velat acceptera att de system som vi har byggt upp för att faktiskt stärka arbetarnas rätt på arbetsmarknaden finns och att de ger det skydd som de gör. Därför är högerens svar alltid: strukturförändringar, sänkning av arbetsgivaravgifterna, minskning av krånglet och försämring av arbetsrätten.

Centerpartiet är väl det parti som har gått längst och som säger att man inte ska låta ungdomar upp till 26 år ha någon som helst trygghet på arbetsmarknaden.

Jag kan ta min dotter som ett exempel. Hon är 25 år. Hennes sambo är 24 år. De har i dag två barn och har byggt hus. Vad skulle det skapa om man såg till att man hade en arbetsmarknad där de inte skulle ha en trygghet från dag till dag och inte veta om de har ett arbete att gå till? Det

skulle inte skapa ett mer expansivt Sverige. Det skulle inte skapa mer resurser för Sverige att låta människor gå i denna ovisshet.

När man också talar om att det är en massa plotter i den här budgeten, plotter som är smulor, så är det för Vänsterpartiet viktiga reformer. Det handlar om att möta de äldres behov, att förstärka kvaliteten inom äldreomsorgen och att möta de utmaningar som vi står inför framöver. Det handlar om att möta de unga och de problem som unga står inför i dag när det gäller möjligheterna att få en bostad. Vi ökar möjligheterna för dem att få en studentbostad, och vi ökar möjligheterna för dem genom en hyresgaranti att faktiskt komma in på bostadsmarknaden. Och vi lyckas ändå, i alldeles för liten utsträckning enligt Vänsterpartiet, förstärka studiemedlen för våra högskolestuderande. För oss är det inte plotter. För oss är det viktigt, och det är viktigt för de människor som möts av det.

Satsningar på barn- och ungdomspsykiatri, är det också bara plotter och oviktigt när vi vet att framför allt unga tjejer som i dag mår fruktansvärt dåligt och står i kö inte får den hjälp som de behöver? För oss i Vänsterpartiet är det här viktiga reformer.

När det handlar om integrationen och de problem som vi ser på många håll i Sverige, där människor på grund av sin etniska bakgrund inte får tillträde till samhället, möter vi det med åtgärder för att försöka förbättra möjligheterna till en plats som alla vi andra har. Då kallar vi inte det för plotter. Det är viktiga välfärdsreformer.

Nej, herr talman, de borgerliga partierna har bara talat om vad som saknas och att det saknas viktiga strukturreformer. Det är samma gamla högerpolitik. Men de har inte sagt ett ord om de reformer som vi nu genomför.

Jag har en fråga till högerpartierna. Ska vi inte satsa pengar på äldreomsorgen? Ska vi inte satsa pengar på de unga? Ska vi inte satsa på barn- och ungdomspsykiatri? Ska vi inte satsa på integration? Om det är bara plotter och om det är bara de stora strukturreformerna som gäller, då har man glömt de människor som det handlar om. Och för oss i Vänsterpartiet är människor viktigare än statistik. Att försöka bevisa att det inte går bra för Sverige är samma gamla högerpolitik. Och vi har nu lagt fram en vänsterpolitik.

(Applåder)

Anf. 6 ROGER TIEFENSEE (c):

Herr talman! Åhörare här i kammaren och hemma! Vi har hört en påtagligt nöjd finansminister här i dag. Och när Pär Nuder för två veckor sedan presenterade uppgörelsen om den här budgeten sade han att vi lever bra nära i den bästa av världar. Och visst ska man glädjas åt att tillväxten är hög och att saldot i statsbudgeten äntligen är positivt. Men finansministern har nog blivit lite ”hög” på konjunkturen och helt glömt människorna. Om finansminister Nuder skulle se sig om i Sverige skulle han se att 146 000 ungdomar inte ges chansen att komma in på arbetsmarknaden, att 550 000 personer är förtidspensionerade och att landets småföretagare dränks i blanketter. Det här är människor som finansministern inte vill se. När Pär Nuder säger att vi lever i den bästa av världar är det bara ett tecken på att han lever i någon annan värld.

Prot. 2005/06:105
18 april

*Bordläggningsdebatt
med anledning av
vårpropositionen*

Herr talman! Jag har en fråga till finansministern. Ni säger att alla ska med. Men varför är inte alla med? Ni har ju haft tolv år på er. Varför har ni glömt så många på perrongen?

Socialstyrelsen rapporterade häromveckan att drygt 6 % av befolkningen befinner sig i totalt utanförskap. Det är alltså människor som står utanför både arbetsmarknaden och socialförsäkringarna. De är hänvisade till att leva på socialbidrag.

Regeringen har under sina tolv år vid makten satt upp många fina mål. Det handlar om en sysselsättning på 80 %, en öppen arbetslöshet på 4 %, en halvering av socialbidragen, en halvering av sjukfrånvaron och en halvering av ungdomsarbetslösheten. Ja, det mesta ska halveras.

Men regeringen har problem att nå dessa mål. Och när man fokuserar på något av målen, som nu arbetslöshet och sjukskrivningar, får något annat stå tillbaka. Det är därför som vi ser att socialbidragen ökar. Herr talman! Detta påminner mig om en attraktion på Gröna Lund där det poppar upp gubbar som man ska slå ned. Om man väl lyckas slå ned en gubbe, så dyker det alltid upp någon annan. Och det är uppenbart att man inte kan styra ett land på det sättet eftersom grundproblemet kvarstår. Nära en och en halv miljon människor i arbetsför ålder går inte till jobbet en vanlig dag.

Regeringens politik präglas av dessa ständiga brandkårsutryckningar och paket och detaljstyrning. Bara i den här budgeten finns det flera bra exempel. Kommunerna detaljstyrs i fråga om äldreomsorgen. Almi får tre olika tilläggsanslag i stället för ett bredare uppdrag. De onoterade företagen anses inte veta hur mycket likvida medel de behöver.

Det är just den här vi-vet-bäst-politiken som leder till sociala och regionala klyftor – klassklyftor – som den socialdemokratiska regeringen efter tolv år vid makten är på väg att cementera.

Herr talman! Den senaste i raden av dessa paket är förslagen som riktar sig till ungdomar i den här budgeten. Det är bra att regeringen inser att ungdomsarbetslösheten är ett problem. Och i finansplanen skriver man: "Ungdomar måste välkomnas in i vuxenlivet. De får inte fastna i arbetslöshet. Därför krävs en aktiv arbetsmarknadspolitik även för unga."

Ja, det krävs en aktiv arbetsmarknadspolitik för unga. Men framför allt krävs det väl jobb? I dag står 146 000 unga utanför arbetsmarknaden i Sverige. 21 ½ % av personerna är i åldern 15–24 år. Det är till och med en större andel unga arbetslösa än under de värsta krisåren i början av 1990-talet. Då var det lågkonjunktur. Nu är det högkonjunktur. Regeringens misslyckande kan inte göras tydligare.

Vi har alla ett ansvar för att ge ungdomar hopp och framtidstro. Jag kan inte acceptera att vi förlorar en hel generation unga människor i permanent arbetslöshet. När man sökt jobb efter jobb och inte ens blir kallad till intervju är det lätt att tappa självförtroendet, lätt att känna sig värdelös.

Men tror någon att regeringens 1 000 plusjobb till unga är lösningen? Tror man det, ja, då ska man också tala om vad man ska göra för resterande 145 000 unga. Att plusjobben dessutom är en anställningsform som helt saknar anställningstrygghet och som inte kvalificerar för a-kassa, förtur eller fast anställning gör inte saken bättre.

Till skillnad från regeringens passiva inställning till ungdomsarbetslösheten vill Centerpartiet undersöka alla tänkbara möjligheter att under-

lätta för unga att få jobb. Det är därför vi vill sänka trösklarna för unga när det gäller att komma in på arbetsmarknaden. Det är därför vi vill sänka kostnaderna för arbetsgivare när det gäller att anställa unga. Det är därför som vi vill inrätta speciella ungdomsförmedlingar – en funktionell arbetsmarknadspolitik också för unga.

De förslag som Centerpartiet har presenterat har provats i andra länder, i Irland och i Danmark. Där ligger ungdomsarbetslösheten på 7–8 %. De förslag som regeringen presenterar i den här budgeten har också provats – i Sverige där ungdomsarbetslösheten ligger på 21 ½ %.

Herr talman! Centerpartiet vill att Sverige ska vara det mest företagssamma landet. Framtidens välfärd kan bara garanteras så länge vi kan producera varor och tjänster på ett effektivt sätt. Fler människor måste ges möjlighet att skapa sitt eget arbete. Sverige behöver helt enkelt fler privata företag.

Klarar vi inte jobben och företagandet kommer vi inte att ha pengar till den gemensamma välfärden i framtiden. Dina resurser som undersköterska, lärare och polis blir då osäkra i framtiden. Därför är det illavarslande att satsningar på jobb och företagande lyser med sin frånvaro i vänsterkartellens budget. I stället anslås medel till 11 000 nya Amsåtgärder. Av den miljard till landsbygdsutveckling som utlovats när den här propositionen för två veckor sedan presenterades blir det bara drygt 700 miljoner kronor.

Regeringen är sämst i klassen på företagande i Europa – detta enligt uppgifter som nyligen presenterats i Aktuellt. Om Sverige hade haft samma utveckling som övriga Europa under de senaste tio åren skulle vi ha haft 75 000 fler företagare, alltså fler företagare som skulle ha kunnat anställa och fixa nya jobb.

Centerpartiet vill ge förutsättningar för alla som vågar och vill starta företag, inte minst för kvinnor och unga som i dag är kraftigt underrepresenterade bland Sveriges företagare.

Det måste bli enklare att gå från att vara löntagare till att vara företagare. Därför vill vi att dessa grupper ska värderas lika i trygghetssystemen.

Det måste vara enkelt och roligt att driva företag. Därför vill vi göra en reell regelsanering.

Det måste bli billigare att anställa. Därför vill vi sänka arbetsgivaravgifterna vid nyanställningar och för dem som anställer långtidssjuka, arbetslösa och andra som stått utanför arbetsmarknaden alldeles för länge.

Det måste bli enklare att få tillgång till kapital. Därför vill vi bland annat införa starta-eget-sparande, riskkapitalavdrag och entreprenörslån.

Herr talman! Minns du Göran Perssons vision om det gröna folkhemmet? För mig känns det gröna folkhemmet lite som en grön *make over* – ni vet när man gör om bilar och alla röda stugor snabbt ska målas gröna bara för att det ska se bra ut.

Problemet är att regeringen ägnar sig åt kortsiktiga lösningar och låter andra system verka i helt fel riktning. Ta bara exemplet med investeringsbidraget för att minska olje- och elanvändningen i villor. Om en villaägare investerar i jordvärme leder investeringen till höjt taxeringsvärde och höjd fastighetsskatt. Det enda rimliga vore att fastighetsskatten blev lägre, inte högre.

Ett annat exempel är lagen om att alla mackägare måste installera en etanolpump. För en liten mack innebär detta en jätteinvestering. Många mackägare vittnar nu om att förslaget kan tvinga dem att lägga ned. Resultatet blir alltså färre mackar, framför allt på landsbygden, inte fler etanolkpumpar!

Herr talman! Om ganska precis fem månader är det val. Vårpropositionen är ett tydligt bevis på det. Löften radas, sida upp och sida ned. Precis just nu är förutsättningarna i svensk ekonomi extremt goda sett till den demografiska utvecklingen och konjunkturen. Men redan om ett par år minskar antalet svenskar i arbetsför ålder. Om 15 år är vi 250 000 färre i arbetsför ålder. Med den vetskapen måste man vara försiktig med att öka utgifterna i en högkonjunktur eftersom de måste kunna betalas också i en lågkonjunktur.

Finansministern säger att vi lever i den bästa av världar. Om man kan säga det bryr man sig inte om människor. Man vill hellre att arbetslösa ska stoppas in i arbetsmarknadsprogram, att sjukskrivna ska slussas över till förtidspension och socialbidrag och att plusjobb skapas i stället för riktiga jobb.

Nej, utmaningen, herr talman, är att minska utanförskapet. Det är utmaningen för Centerpartiet och för en ny regering. Om två veckor kommer Centerpartiet och övriga partier i Allians för Sverige att presentera ett förslag, ett alternativ, där vi tar oss an den här utmaningen.
(Applåder)

Anf. 7 PETER ERIKSSON (mp):

Herr talman, ledamöter, tittare och åhörare på radion! Jag är glad över att vi i dag kan lämna fram en budget som innebär att vi under den här mandatperioden faktiskt genomför det program som vi satt oss före att genomföra. De 121 punkter som handlar om en utveckling mot ett mera hållbart samhälle och mer av solidaritet har vi i allt väsentligt lyckats genomföra. Det tycker jag är en ganska stark insats.

Många gånger har det varit ganska jobbigt. Det har varit konflikter, och ibland har vi bråkat med varandra. Men till slut har vi kommit överens. Vi har också gjort det vi har sagt att vi tänkt göra. Dessutom har vi gjort det med en bibehållen stark samhällsekonomi.

Under den här mandatperioden har vi lyckats med en samhällsekonomi där vi har historiskt låga räntor. Jag kan inte minnas någon period i mitt liv då vi haft så låga räntor som nu i Sverige. Detta är en viktig faktor. En annan är den låga inflationen. De här sakerna hänger naturligtvis ihop. Nu har vi också fått ett överskott i statsbudgeten som gör att vi kan betala av på statsskulden. Vi kan minska statens skuld i förhållande till bnp. Vi kan minska den reellt sett över åren.

Vi har en stark konjunktur, som flera av debattörerna tidigare har varit inne på; det är ingen tvekan om att det är på det sättet. Men det är inte bara konjunkturen som är stark, utan vi har också långsiktigt klarat av att hålla en stark samhällsekonomi. Nu när konjunkturen dessutom är stark och gynnsam ökar antalet jobb väsentligt. Det man tycker är lite knepigt när man lyssnar på Odenberg, Pilsäter, Tiefensee och andra här är hur det kommer sig att ni är så på defensiven och nästan verkar deppiga över utvecklingen. Det kan väl inte vara tråkigt att ungdomarna nu får jobb, att många av dem som har gått ganska länge i arbetslöshet nu äntligen

kommer in på arbetsmarknaden, att småföretagen har en konjunktur som är enormt mycket bättre än tidigare, att nyföretagandet i Sverige ökar och att det faktiskt händer saker.

Dagens Industri meddelade häromveckan – det var en stor undersökning som visade detta – att småföretagen i Sverige räknar med att nyanställa i stor utsträckning i år och nästa år. Jag tycker att det känns väldigt positivt. Vi ska vara glada över att vi har klarat av att hålla ihop samhällsekonomin under de här åren därför att det också gett möjligheter för oss att satsa på de mest utsatta.

Vi behöver inte, vilket de borgerliga partierna känner är nödvändigt, försämrade för de mest utsatta – för dem som står utanför arbetsmarknaden, som är sjuka och som har de största ekonomiska bekymren – utan vi kan i dag säga att vi kan satsa på de mest utsatta. Vi kan ge lite mer pengar till de kommuner som tar emot flyktingar därför att vi nu i ganska stor utsträckning har kunnat plocka in de rättslösa och dem som varit utanför samhället och levt vid sidan av.

Många av de flyktingar som har funnits i Sverige vid sidan av vårt samhälle, utan att vara erkända, får nu komma in. Många av de hemlösa kommer också att få del av den här budgeten därför att vi har råd att satsa på dessa. Vi tycker att det här är prioriterade frågor. Vi måste få in människorna i samhället på ett ordnat sätt.

Ekonomiskt svaga grupper som studenter gör vi nu satsningar på. Studenterna har haft en utveckling som har varit sämre än för många andra, men i år från och med halvårsskiftet får studenterna en höjning av studielån och studiebidrag med 300 kr. Det räcker inte, tycker vi. Vi kommer att gå på val med en större satsning. Sammanlagt 1 000 kr vill vi ha i höjning för att studenterna i Sverige ska kunna leva på ett rimligt och vettigt sätt. Det har Sverige råd med. Men vi tar ändå ett hyggligt steg nu.

Vi höjer från och med sommaren också föräldraförsäkringen för dem som har de allra lägsta inkomsterna, upp till 180 kr per dag. Det är också ett viktigt och bra steg och en satsning på de mest utsatta.

Vi klarar av att höja bostadsbidraget för de äldre som har de allra sämsta inkomsterna. Vi gör i den här budgeten insatser för att minska diskriminering och förbättra integrationen i samhället.

Vi tycker faktiskt inte att det är en rätt strukturomvandling i samhället att göra det ännu svårare och ännu sämre för de mest utsatta, dem som är utanför. Det tycker jag att vi kan vara hyggligt stolta över.

Vi har gjort också strukturreformer för att stärka ekonomin långsiktigt under de senaste åren. Sedan 2000 har vi genomfört en grön skatteväxling på 17 miljarder sammanlagt. Det innebär sänkt skatt på arbete. Räknar vi med det och sänkt kompensation för egenavgifterna, det som har varit tidigare och som under de här åren gått ut i sänkt inkomstskatt, handlar det faktiskt från 2000 till i dag om en sänkt skatt på arbete på 60 miljarder kronor under de senaste sex åren.

Det är inte några små förändringar, utan ganska starka förändringar i ekonomin som påverkar var och en av oss i det här samhället. Det mesta av pengarna när det gäller kompensation för sänkta egenavgifter har gått till löntagarna, men den gröna skatteväxlingen, skattesänkningen där, påverkar alla. Den når ut till pensionärer och alla som betalar skatt.

Det medverkar dessutom till att vi får en omställning i ekonomin som ger nya jobb. Det händer väldigt mycket i svensk ekonomi i dag på grund

av de insatser som vi har gjort för att få en grön omställning, steg mot en hållbar utveckling, som ger nya jobb. Många av de företag som expanderar allra mest är just företag inom den gröna sektorn. Det är stora investeringar, miljardinvesteringar, för ett stort antal företag som ger många nya jobb. Det ger också en minskad sårbarhet i samhället. Vi vill avveckla oljeberoendet, och det skapar en ökad trygghet i samhället och en mer robust ekonomi där vi själva långsiktigt kan producera energin i stället för att vara beroende av vad som händer i Mellersta Östern. Vad händer, Mats Odell, om vi får en ökad konflikt i Mellersta Östern till exempel kring Iran? Ja, det är mycket troligt att vi återigen får en fördubbling av oljepriset globalt sett. Är inte det ett viktigt och vettigt mål för samhället, även i ett ekonomiskt perspektiv, att vi blir av med oljeberoendet, att vi inte är beroende av vad som händer på den här oerhört känsliga och sårbara marknaden? Hela vårt transportväsende – och det borde du veta, Mats Odell – är fortfarande beroende av olja.

Vi behöver en omställning där vi satsar på inhemska förnybara energikällor. Det ger jobb, det ger trygghet och det ger en stabilitet i ekonomin som gör att vi kan satsa långsiktigt i Sverige.

Jag har väldigt svårt att förstå när Tiefensee från Centern från talarstolen säger att det bara är problem med den gröna omställningen. Att vi nu äntligen får in miljöbilar i stor skala och ligger snäppet före i Europa och har en lagstiftning som trycker på att få fram alternativa bränslen på mackarna runtom i Sverige är någonting som folk runtom i Europa är imponerade av. När du någon gång kommer utanför Sverige ser du att det man är mest intresserad av är hur vi kan göra den här omställningen, gå före och klara av det, medan man i andra länder sitter fast i sitt oljeberoende och i dag inte vet hur man ska göra. Då hamnar man på det många borgerliga debattörer pratar om: satsa mer på kärnkraft i stället.

Ska vi långsiktigt fortsätta att i stället satsa på kärnkraft i Sverige då måste ni också i Centern vara beredda att satsa på uranbrytning, som Folkpartiet och en del andra vill ha. Är det verkligen en väg i Västergötland, Östergötland, Närke, Jämtland, Västerbotten och Norrbotten, överallt där man nu prospekterar efter uran, som vi ska satsa på i Sverige – kärnkraft och uranbrytning med allt vad det innebär? Nej, jag tycker att vi ska satsa på att skapa ett mindre sårbart och mer robust samhälle med förnybara energikällor. Det ger jobb och trygghet för framtiden.

Anf. 8 Finansminister PÄR NUDER (s):

Herr talman! Jag lyssnade mycket noggrant på de borgerliga partiernas företrädare, men jag blev inte mycket klokare, måste jag säga. Vad tyckte ni egentligen? Enligt Mikael Odenberg var det för få reformer. Enligt Mats Odell var det för många kostsamma reformer. Det är det första jag inte blev klok på.

Det andra jag inte blev klok på och som ni mycket enkelt kan bena ut här från talarstolen var vad som kommer att hända den 3 maj. Blir det ett gemensamt borgerligt alternativ till den ekonomiska vårpropositionen från A till Ö? Eller blir det som vanligt spretigt med fyra motioner och sedan ett slags gemensamt pressmeddelande om inriktningen? Det vore intressant att få besked kring.

Om ni nu är så missnöjda med den politik som vi har presenterat – ni har er fulla rätt att tycka att det är jobbigt när det går bra för Sverige och att argumentationen då blir knepigare – torde det vara enkelt att ganska snabbt på fjorton dagar skriva ihop sig om en samlad alternativ ekonomisk politik av första till sista kronan. Det vore intressant att höra hur det blir med den saken.

Sedan är det ibland en och en halv miljon, ibland 1,2 miljoner, ibland en miljon som ni påstår inte går till jobbet. För det första: Det hjälper inte att manipulera statistiken. Se er omkring. Det går bättre för Sverige nu. Antalet sjukskrivna minskar. Antalet förtidspensionerade, inflödet i det systemet, minskar. Arbetslösheten faller. Det hjälper inte hur mycket ni än manipulerar med statistiken. Det har vänt.

För det andra: Om det nu vore så att ert arbetslöshetsmått vore det internationellt gängse, då skulle Frankrike ha 35 % arbetslöshet, Italien drygt 30 % och USA 20 %. Även med den typen av mått mätt kommer Sverige väldigt väl ut.

För det tredje är det naturligtvis fullständigt absurt att till arbetslösa räkna dem som har förtidspension därför att de till exempel är cancersjuka. Det är absurt att räkna värnpliktiga till gruppen arbetslösa. Det är absurt att räkna dem som har gått i avtalspension som arbetslösa.

För det fjärde verkar ni inte ha förstått någonting av hur den moderna arbetsmarknadspolitiken fungerar. 25 000 långtidsarbetslösa går just till jobbet därför att deras arbetsgivare får ett anställningsstöd för att de ska bli attraktiva på arbetsmarknaden. Nära 6 000 plusjobbare, Mikael Odenberg, går till jobbet därför att vi har infört ett system där de får möjlighet som långtidsarbetslösa att gå till jobbet.

Eller ta de 59 000 svenskar som är funktionshindrade, som kan gå till jobbet därför att vi har infört ett system som vi kallar för lönebidrag för att den här väldigt utsatta gruppen ska bli attraktiv på arbetsmarknaden. Det är det här som ni raljerar om, om Amsjobb, konstgjorda jobb och så vidare.

Låt mig visa på tre exempel, för den här diskussionen blir väldigt abstrakt.

Reza Movahednia är en av de tusentals svenskar som varit arbetslösa länge men som tack vare plusjobben fått arbete med avtalsenlig lön. Nu arbetar han på en förskola i Spånga utanför Stockholm. Häromdagen sade han i tv:s Aktuellt: Jag ser att jag kan vara till hjälp för personalen och andra i skolan. Jag mår jättebra nu.

Saira Mae Nilsson lever i Västerås med sin man och två barn. I sitt hemland är hon utbildad socionom. Hon kom till Sverige 1999. Hon har sökt 600 jobb och fått komma till 15 intervjuer. Nu har hon, tack vare plussatsningen, fått arbete på kommunens integrationsenhet. Hon hjälper flyktingar att hitta rätt i samhället. I en tidningsintervju berättar hon att hon med stor glädje går till jobbet. Jag får använda mina kunskaper. Jag får jobba med människor, som jag önskar. Det vore slöseri att inte använda mina kunskaper om olika kulturer, säger hon.

Maria Boldebonita är plusjobbare på Skarphagsskolan i Norrköping. Hon ser positivt på sitt jobb. Plusjobbet ger henne en chans efter fyra år av arbetslöshet. Skolledningen har tagit emot henne med öppna armar. Det är suveränt att få en sådan här extraresurs. Det är så mycket som den

ordinarie personalen inte hinner med, säger rektorn Britt Östeman till Norrköpings Tidningar.

Det är ingen tillfällighet att de här tre individerna har utländskt klingande efternamn, därför att ungefär en tredjedel av de långtidsarbetslösa är invandrare.

Ni talar föraktfullt om Amsjobb. Ni talar om att gömma undan människor i arbetsmarknadspolitiska åtgärder. Sanningen är ju den att det är precis tvärtom. Genom arbetsmarknadspolitiken blir arbetslösa människor sedda, behövda och efterfrågade.

Det är vi socialdemokrater som har en politik för arbete. Ni i den borgerliga alliansen har en politik mot de arbetslösa. Ni talar om att det ska löna sig mer att arbeta. I själva verket ska det bli dyrare att vara arbetslös, att vara sjuk, att vara förtidspensionerad, att vara föräldraledig.

Vår politik innebär att vi sänker skatten, om ni så vill, för dem som är långtidsarbetslösa, gör dem attraktivare med hjälp av lönebidrag, anställningsstöd, skatterabatter för arbetsgivare. Ni vill vräka ut skattesänkningar över företag utan någon som helst garanti för att det leder till nyanställningar.

Så till ungdomsarbetslösheten. 33 143 ungdomar i åldrarna 18–24 år var förra veckan öppet arbetslösa. 27 770 fanns i konjunkturprogram. Den offentliga statistiken från Ams är den som gäller.

Detta är naturligtvis ett stort problem. Men problemet ska sättas in i sitt sammanhang, för det riktigt allvarliga är om de unga människorna blir arbetslösa under lång tid, om de fastnar i arbetslöshet. Glädjande nog är bara 2 300 ungdomar långtidsarbetslösa. Då ska vi ha klart för oss att man som ung räknas som långtidsarbetslös redan efter 100 dagar.

Vad är vår politik för att komma till rätta med de problem som ändå kvarstår, trots att ungdomsarbetslösheten nu sjunker kraftigt, trots att långtidsarbetslösheten sjunker bland de unga? Jo, vi vill underlätta villkoren på arbetsmarknaden för de unga att få jobb. Vi skapar 1 000 nya plusjobb. Kom ihåg att antalet långtidsarbetslösa är 2 300. Det är den målgruppen vi talar om här. Vi utökar antalet platser i kvalificerad yrkesutbildning. Vi inför ett anställningsstöd för långtidsarbetslösa unga mellan 20 och 24 år redan efter sex månaders arbetslöshet. Vi förstärker arbetsrätten, Roger Tiefensee, inte försämrar den. Gärna ett arbete, men först en rejäl försämring av arbetsrätten. Jacques Chirac skulle känna igen sig i nycenterns politik. Vi inför en lärlingsutbildning tillsammans med näringslivet. Vi inför platser på folkhögskolor för dem som saknar en fullföljd gymnasieutbildning. Vi inför sökanderesor för ungdomar. Allt detta gör vi för att förbättra situationen även för de unga.

Ni har talat mycket om strukturförändringar. Det är ett sådant där nyspråk som finns i den politiska debatten. Vad det i själva verket handlar om är sänkt skatt som vanligt. Och sänkt skatt den ska betalas, som vanligt, av dem som har det sämst: av de arbetslösa, av de långtidssjuka, av de förtidspensionerade, av de föräldralediga.

Nu går vi över till replikomgången. Nu får Mikael Odenberg en ny chans, finansministerkandidaten för den borgerliga alliansen.

Nu när vi ser att det går så bra för Sverige med hög tillväxt, låg inflation, fallande arbetslöshet, stigande sysselsättning, stora överskott i kommuner, landsting och staten, varför i hela fridens namn ska ni då försämrade för dem som redan har det sämst? Varför, Mikael Odenberg –

berätta nu det för svenska folket, för alla barnfamiljer som tittar på den här debatten – blir barn friskare av att deras föräldrar inte får vara hemma mer än 15 dagar när barnen är sjuka? Berätta det, finansministerkandidaten för den borgerliga alliansen!
(Applåder)

Anf. 9 MIKAEL ODENBERG (m) replik:

Herr talman! Jag förstår inte varför Pär Nuder ska låta så förskräckligt dryg, uppblåst och hånfull.

Socialdemokrater är experter på att gå i opposition mot sig själva, ge målande beskrivningar av oförrätterna i samhället och få det att låta som om det var någon annan som hade regerat de senaste tolv åren. Men det är inte någon annan som har regerat. Pär Nuder har kört ett skrivbord i Rosenbad i ett decennium nu. Under den tiden har vi fått 140 nya för-tidspensionärer varje dag.

I dag presenterade den brittiska tankesmedjan Open Europe en bred europeisk undersökning som visar att de svenskar som tjänar minst har haft den sämsta löneutvecklingen.

Socialstyrelsen kom nyligen med Social rapport 2006 som visar att det är fler som står utanför arbetskraften i dag än före 90-talskrisen, att den etniska segregationen har ökat under er tid vid makten, att andelen fattiga i Göteborgs och Malmös förortsområden har fördubblats under de senaste tio åren, att chanserna för långtidssjukskrivna att komma tillbaka i arbete undan för undan bara har blivit sämre. Och i er egen budgetbilaga om fördelningspolitiken redovisas att i början av 90-talet hade ungdomar i vårt land ungefär samma standard som resten av befolkningen. Men nu har de unga det betydligt sämre, framför allt på grund av den skyhöga ungdomsarbetslösheten.

Jag har inget behov av att bråka om statistik. Men jag vägrar att bara prata om den öppna arbetslösheten när vi vet att det är mer än en miljon människor som i dag lever på sociala ersättningar, att det är nära en och en halv miljon människor som inte går till ett jobb en vanlig dag eller som jobbar mindre än vad de skulle vilja. Vi ser det som ett samhällsproblem. Vi ser det som ett mänskligt problem, ett problem för de människor som inte räknas i vårt land, som inte får en chans. Och det är ett problem för samhällsekonomin därför att vi långsiktigt inte kommer att klara av att bekosta den välfärd som vi har vant oss vid att ta för given när befolkningen framöver kommer att åldras. Då vill vi göra någonting åt det. Och då talar vi om strukturella reformer – ja, om grundläggande förändringar som ska göra det mer lönsamt för människor att arbeta och mer lönsamt för människor med idéer att stanna i vårt land, investera här hemma, satsa på företag, våga och vilja anställa. Det är bara så som vi långsiktigt kan betala för den välfärd som det faktiskt inte råder några delade meningar om att vi ska försöka upprätthålla.

Vi kommer den 3 maj, för att svara på Pär Nuders fråga, från de fyra allianspartierna att presentera våra reaktioner på regeringens vårbudget. Vi kommer att presentera partivisa budgetförslag. Vi kommer också att presentera en gemensam grund för den ekonomiska politiken sådan vi vill se den. Därefter kommer vi efter sommaren att presentera en gemensam valplattform, och vi kommer inför valet, i augusti–september, att presentera ett gemensamt valmanifest. Skulle Pär Nuder kunna antyda

Prot. 2005/06:105
18 april

*Bordläggningsdebatt
med anledning av
vårpropositionen*

för kammarerna när vänsterkartellens valplattform kommer? Och när räknar ni med att presentera det gemensamma valmanifestet för Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet?

(Applåder)

Anf. 10 Finansminister PÄR NUDER (s) replik:

Herr talman! Om det nu är så enkelt för er borgare att skriva ihop ett valmanifest – varför klarar ni inte av att skriva ihop ett samlat alternativ till den vårbudget som ligger här på riksdagens bord? Jag vet varför: Det är mycket svårare. Då måste man nämligen göra precis som vi har gjort, vi socialdemokrater, miljöpartister och vänsterpartister. Man måste ge och ta, kompromissa och så vidare. Men det klarar inte ni av i den här alliansen som ni har blåst upp. Jag har förutspått i debatt efter debatt att den ballong som ni har blåst upp successivt kommer att pysa ut. Den är inte så tjugig längre. Den är inte så blodfylld och vacker. Den är rätt skamfilad, för ni klarar inte det fundamentala i politiken: att prata ihop er.

Jag ska säga att det är lika bra att Mats Odell förbereder sig. Jag ska prata fastighetsskatt med Mats Odell sedan, bara så att han förstår vad jag tänker göra.

Mikael Odenberg säger att vi socialdemokrater är experter på oförrätter. Ja, jag vill gärna hoppas och tro att vi socialdemokrater är experter på oförrätter. Det har vi varit ända sedan det socialdemokratiska partiet bildades. Och jag tror faktiskt att det är därför som vi ständigt har fått förnyat förtroende. Svenska folket litar på vår inre kompass. Vi söker oss till de områden där det finns oförrätter. Det är där vi sätter in reformambitionerna. Och det där därför vi, som sagt, får förnyat förtroende.

Jag tar inte åt mig äran av allt som är bra i Sverige fast socialdemokratin haft regeringsmakten i princip sedan 1932 med undantag för ett antal borgerliga år. Men jag tar heller inte åt mig av allt som är dåligt i Sverige bara för att Sverige har letts av socialdemokratiska regeringar under lång tid. Jag är precis som vi socialdemokrater säger att vi är. Jag är stolt över det Sverige som vi lever i, men jag är ingalunda nöjd. Oförrätter och orättvisor är precis vad vi i socialdemokratin är experter på.

Mikael Odenberg säger att han inte vill bråka med mig om statistik. Nej, låt gå för det. Men faktum kvarstår: Hur vi än definierar arbetslösheten vill ni försämma för de arbetslösa, de långtidssjuka, alla dem som ni säger står utanför. Det är den stora strukturreform som ni har. Mer lönsamt att arbeta, säger ni. I praktiken innebär det dyrare att vara arbetslös.

Nu har Mikael Odenberg en replik kvar. Nu har du en sista chans. Berätta för svenska barnfamiljer: Varför blir deras ungar friskare av att föräldrarna inte får vara hemma för vård av sjukt barn mer än 15 dagar under ett år? Du har en sista chans, Mikael Odenberg, Sveriges, Moderaternas, finansministerkandidat. Talarstolen är din!

Anf. 11 MIKAEL ODENBERG (m) replik:

Herr talman! Jag tror att herr talman får passa sig. Det verkar som att Pär Nuder är ute efter talmansjobbet. Han hade ett väldigt fint sätt att fördela ordet till alla oss andra. Låt mig säga att den omständigheten att vi inte den 3 maj presenterar ett heltäckande gemensamt budgetförslag bland annat beror på det faktum att vi inte har ett par tusen departements-

tjänstemän till vårt förfogande under den tvåveckorsperiod som vi har för att reagera på regeringens vårbudget. Vi har redan i höstas presenterat en mer ambitiös gemensam grund för den ekonomiska politiken än vad någon politisk opposition i detta land någonsin har gjort – och någonsin kommer att göra. Vi kommer att komma med ytterligare förslag i anslutning till den 3 maj.

Det är ett tydligt och gemensamt alternativ. Det kommer att preciseras ytterligare i en gemensam valplattform. Det kommer att preciseras ytterligare i ett gemensamt valmanifest. Återigen, Pär Nuder: När kommer vänsterkartellens valplattform? När presenterar Pär Nuder, Peter Eriksson och, numera, Alice Åström ett gemensamt valmanifest för den kommande mandatperioden? För ni hade väl tänkt regera landet tillsammans? Ska inte väljarna få besked före valdagen om vad det är för politik som väntar efter valdagen? Vi ger ett sådant besked från den borgerliga alliansens sida. Vi gör det inte i varje detalj, för det är en omöjlighet. Men vi lägger en tydlig grund för den ekonomiska politik som en ny regering avser att föra.

Det är en politik som har till syfte att adressera det som är Sveriges grundläggande problem, nämligen att det är nära en och en halv miljon människor som en vanlig dag inte går till ett riktigt jobb eller som jobbar mindre än de skulle önska. Det är Sveriges problem. Det har ni inte märkt med att göra något åt. Det är vi fast beslutna att göra något åt, att adressera. Vi gör det genom att sänka skatterna på arbete, särskilt för låg- och medelinkomsttagare. Vi gör det genom att reformera arbetsmarknadspolitiken, sjukförsäkringarna och arbetslöshetsförsäkringen. Vi gör det också genom ett brett program för att förbättra företagsklimatet i vårt land.

Låt mig sedan, till sist, säga att jag inte förstår Pär Nuders fråga. Mig veterligen finns det ingen i den svenska debatten som har påstått att barnen skulle bli friskare av att föräldrarna inte kan vara hemma och ta hand om dem. Jag har i alla fall inte hört någon som har påstått det. Som fyra-barnsfar kan jag understryka att det är oerhört viktigt att föräldrar har möjlighet att stanna hemma och vårda sina sjuka barn. Det är särskilt viktigt för ensamstående. Det är särskilt viktigt för dem som har små barn. Det är särskilt viktigt för dem som har barn med kroniska sjukdomar. Det är också särskilt viktigt för dem som inte har mor- och farföräldrar som kan ställa upp. Därför ska vi se till att ge småbarnsföräldrar anständiga möjligheter att vara hemma och ta hand om sina sjuka barn. Vi ska se till att avväga det regelsystemet så att det ger föräldrarna den möjligheten men samtidigt också motverkar missbruk och felaktigt utnyttjande av systemen.

Vi återkommer med våra förslag även på den punkten den 3 maj. Till dess får Pär Nuder, fast han har så väldigt svårt att göra det, ge sig till tåls.

(Applåder)

Anf. 12 Finansminister PÄR NUDER (s) replik:

Herr talman! Vi har inga departementstjänstemän – äh, kom igen! Bättre argument får ni väl ändå använda för att ni inte lyckas skriva ihop er! Det räcker ju med att ni försöker komma överens. Det behövs väl inga departementstjänstemän, allra helst som ni har så fantastiska medar-

betare på det moderata kansliet som ni lyfter fram i tid och otid som de mest skarpa hjärnor som fötts i detta land. Där har ni ju departements-tjänstemännen i kubik, så det kan inte vara det som är problemet.

Nej, problemet är ju precis det jag sade. Ni förmår inte att göra det riktigt svåra; att på sista raden, sista kronan, få ihop en budget. Det är det som är mästerverket, inte att skriva ihop sig om några allmänt hållna funderingar kring inriktningen. Bättre argument än departementstjänstemän får ni faktiskt komma med.

Sedan till frågan om vård av sjukt barn. Jag har framför mig – jag ska inte säga vilken moderat riksdagsledamot eftersom han inte har replikrätt, men han kommer från Lysekil. Han stöder det här förslaget och menar att räcker inte 15 dagar får föräldrar till sjuka barn ta ut kompletterad eller semester eller ta tjänstledigt. Han håller sig till den linje som är Moderaternas. Men nu blir det som det brukar bli. Någon upptäcker: Titta här vad som finns i Moderaternas ekonomiska motion! Här är en punkt som används för att finansiera borttagandet av förmögenhetsskatt, värnskatt eller vad det nu kan vara. Och så blir det en väldig debatt om det här och en väldig kritik.

Sedan kommer partiledningen, de trendkänsliga, de som ska ligga rätt hela tiden i opinionen och inte sticka ut någonstans. Då ska det här förslaget modifieras. Det var väl det som Mikael Odenberg försökte med här allra sist. Han sade inte att man inte skulle röra de 120 dagarna. Men det var vissa grupper som tydligen ändå skulle få vara hemma och vårda sjukt barn. Här ska den moderata partiledningen på nytt, denna trend- och opinionskänsliga skara, köra över fotfolket som är ute och agiterar för den politik som faktiskt ligger här på riksdagens bord och som är Moderaternas politik.

Vi socialdemokrater begär väljarnas mandat, på samma sätt som vi har gjort i tidigare valrörelser, för att bilda en socialdemokratisk regering. Det gjorde vi 2002. Det gjorde vi 1998. Det har vi gjort ända sedan vi bildades 1889.

Vi kommer på samma sätt som i augusti 2002 att redovisa för väljarna vilka ambitioner vi har under den kommande mandatperioden. Nu går det bra för Sverige och då kan vi införa reformer utöver dem som ligger på riksdagens bord i dag.
(Applåder)

Anf. 13 KARIN PILSÄTER (fp):

Herr talman! Åhörare! Det är stor risk att sådana här debatter förvandlas till statistikernas huggsexa. Jag vill meddela finansministern att i Sverige är det Statistiska centralbyrån som har den officiella statistiken över arbetslösheten. Det påpekas ofta att det finns brister i detta. Det är väl egentligen ingen som vet exakt hur det står till.

Enligt den officiella statistiken är ungdomsarbetslösheten högre i dag än vad den var när ni lovade att halvera den. Den är dessutom ungefär tre gånger så hög som i vårt grannland Danmark och i nivå med förhållandena i Frankrike. Det är allvarligt nog utan att man behöver dividera ned till den sista statistiska decimalen. Som Alice Åström sade handlar det bakom statistiken om enskilda människor.

Det viktigaste förslaget för att reducera ungdomsarbetslösheten är 1 000 plusjobb. Man har hittills inte lyckats tillsätta de redan utlovade. Där saknar man varje form av anställningstrygghet.

Jag tror att vi alla kan göra betydligt mycket mer för att försöka komma till rätta med ungdomsarbetslösheten. För att man ska kunna lösa ett problem måste man se att det finns.

Ett ofta citerat uttalande av Pär Nuder – jag vet fortfarande inte om det är exakt korrekt – är att vi lever nära den bästa av alla världar. Om man vet att vi dessutom lever i världens mest jämställda land borde jämställdheten vara ett under av framgång i Sverige. Så är det inte. Den har inte bara stått och stampat utan i flera avseenden tagit steg tillbaka. Det tror jag är en viktig fråga att ta itu med. Om vi ska kunna rusta oss för att i framtiden stå starkare i en mer öppen värld och med en åldrande befolkning behöver vi göra en rad viktiga systemreformer för att kvinnors kompetens, kvinnors engagemang och kvinnors kunnande ska komma till sin rätt i företagande både inom de områden där kvinnor är verksamma och på mycket bredare områden.

Vårpropositionen har tyvärr väldigt lite som handlar om att befrämja jämställdheten. Däremot har man förslag om att inrätta en ny myndighet.

På vilket sätt tror Pär Nuder att en stopplag för privat företagande inom vården är bra för jämställdheten? På vilket sätt tror Pär Nuder att en ny myndighet kommer att kunna göra något åt de orättvisa löneskillnaderna?

Anf. 14 Finansminister PÄR NUDER (s) replik:

Herr talman! Karin Pilsäter nämnde Danmark. Det är intressant att höra hur Folkpartiet ser på den danska modellen för att bekämpa arbetslöshet. Den är från tid till annan uppmärksammas även i den svenska debatten. Det är bara ett av tre ben som uppmärksammas i debatten, nämligen den del som Centerpartiet står för och som handlar om att försämra arbetsrätten. Det finns ett betydligt sämre anställningsskydd i den danska modellen än i den svenska.

Vad som inte är uppmärksammat i den danska modellen är att man har en generösare a-kassa än vad vi har i Sverige. Dessutom har man där en väldigt aktiv arbetsmarknadspolitik motsvarande den i Sverige.

Kommer Folkpartiet att gå med på Centerns förslag att förändra och försämra arbetsrätten för de unga? Varför är man med på att försämra villkoren i a-kassan stick i stäv mot den danska modellen? Varför hör man så ofta Karin Pilsäter och andra företrädare för Folkpartiet föraktfullt tala om Amsjobb, vilket är vad den danska modellens tredje ben i stor utsträckning handlar om?

Jag tror att ganska många folkpartister ångrar att man ställde upp på uppgörelsen i Bankeryd när Moderaternas systemtänkande om att hyvla trösklar och sänka skillnader mellan dem utanför och innanför arbete resulterade i sänkta ersättningsnivåer i a-kassan, sjukförsäkringen och föräldraförsäkringen. Jag tror att ganska många folkpartister i ljuset av hur bra det går för Sverige i dag gärna skulle vilja ta sig ur den positionen. Vi får se hur det blir den 3 maj. Kommer ni att stå kvar vid uppgörelsen i Bankeryd även i det konjunkturläge som ni tror beror på vädrets makter fastän det i själva verket beror på en aktiv politik som regeringen har bedrivit under lång tid? Det vore intressant att få svar på de frågorna.

När det gäller vården är det riktigt som Karin Pilsäter säger. Vi säger att de stora sjukhusen ska vara fredade från privata marknadsintressen. De är som nationalparker. De har byggts upp under många år. De ska fredas från att utsättas för marknadskrafterna. De ska vara garanterade att komma kommande generationer till del. Vi ska inte släppa in marknadsintressena mer i vården än vad vi har gjort. Vi har ändå släppt in en hel del, framför allt i primärvården där vi har många entreprenörer. De stora sjukhusen ska förbli i allmänhetens ägo.

Anf. 15 KARIN PILSÄTER (fp) replik:

Herr talman! Några andra som inte heller lever i den allra bästa av världar och faktiskt inte ens i närheten av dem är de många människor i vårt land som bor i vad vi kallar utanförskapsområden. Det är områden där sysselsättningen är väldigt låg, valdeltagandet är lågt och utbildningsresultaten är dåliga. Det samverkar till att skapa ett stort utanförskap. Det finns ungefär 50 områden där inte ens hälften av barnen klarade godkända betyg i skolan. Försämringen av resultaten har dessutom varit dramatisk där de senaste åren och sysselsättningen har sjunkit dramatiskt.

Varför säger jag detta? Jag vill ge exempel på vad man gör annorlunda i Danmark än i Sverige. Man har det mer kollektivavtalsreglerat på arbetsmarknaden än vad vi har i Sverige. Det är lite konstigt eftersom den svenska modellen sägs vara kollektivavtal. Ändå har vi mycket lagstiftning medan man i Danmark har kollektivavtal. En annan stor skillnad är att man i Danmark har förmått reformera arbetsmarknadspolitikens innehåll. Det är det som är den stora skillnaden. I Danmark hade man motsvarande arbetsrättslagstiftning som i dag även när man hade väldigt hög arbetslöshet. Det man har förmått är att på bred front reformera innehållet i arbetsmarknadspolitik. Det är en av många förklaringar.

Jag tycker absolut att vi har all anledning att titta på Danmark i det här avseendet. Danmark är inte alltid en förebild, men man är det när det gäller innehåll, utbildningens kvalitet, mångfald av utförare och att man inte låter så många människor stå utanför. I Sverige låter vi tyvärr så många människor stå utanför arbetsmarknadspolitik för att hålla det statistiska siffermaterialet på en mer hanterbar nivå. Vi i Folkpartiet värnar om att de människorna ska få komma in. Det är de som räknas så lite i Socialdemokraternas Sverige att man inte ens vill räkna dem.

30 miljoner kronor till 20 kommuner för nya storstadsprojekt är inte svar på frågan. Svaret på frågan är att reformera arbetsmarknadspolitik på ett sådant sätt att de här människorna också inkluderas. Därför föreslår vi en jobb- och utvecklingsgaranti.

Vi tycker inte att förslaget om två års provanställning är svar på frågan. Det finns för många stora nackdelar med det. Därför har vi inte ställt oss bakom det.

Att två tredjedelar av de ungdomar som deltar i arbetsmarknadsprogrammen går direkt tillbaka till arbetslöshet är för mig ett tillräckligt bevis för att den moderna arbetsmarknadspolitik i Sverige inte fungerar tillräckligt bra. Vi måste tänka om och tänka nytt och ta itu med de här frågorna med betydligt större kraft och entusiasm.

Det nya är inte alltid farligt. Det nya är tvärtom det lockande. Det nya är det som kan leda oss in på de nya vägarna. Människor i Sverige måste få betydligt större möjligheter att ställa om och inte bara att ställas in i nya program.

Anf. 16 Finansminister PÄR NUDER (s) replik:

Herr talman! Om jag uppfattade Karin Pilsäter rätt blir det inga förändringar i arbetsrätten. Då får Centern fortsätta att driva det förslaget. Det ska bli intressant att höra hur de andra företrädarna för de borgerliga partierna ställer sig till det. Det vore bra om vi kunde utmönstra det förslaget i debatten. Centern får då stå där ensamt och driva en politik som har förkastats numera inte bara i Frankrike utan som uppenbarligen även håller på att förkastas här i Sverige.

Låt oss bli lite konkreta när det gäller arbetsmarknadspolitiken. Förra veckan gick 2 384 ungdomar till jobbet tack vare anställningsstöden. 2 206 ungdomar fick möjlighet att praktisera, till exempel via prova-på-platser. 2 675 ungdomar gick en kompletterande utbildning genom arbetsmarknadsutbildningen. 2 223 ungdomar med funktionshinder går till arbetet tack vare särskilda insatser för just funktionshindrade.

Jag tror inte att ni riktigt har förstått vilken förändring som arbetsmarknadspolitiken har genomgått under senare år. Den stora mängden människor som är i arbetsmarknadspolitiska åtgärder går just till jobbet beroende på att vi subventionerar, skatterabatterar, dem som är allra mest utsatta på arbetsmarknaden. Det är de långtidsarbetslösa, de funktionshindrade och de ungdomar som har stått långt ifrån arbetsmarknaden.

Annat var det, Karin Pilsäter och ni borgerliga företrädare, när ni senast hade ansvaret för arbetsmarknadspolitiken. Då deltog 233 211 personer i konjunkturberoende program. I fjol hade den siffran halverats till 125 150 personer. Då var det betydligt mycket mer av det ni föraktfullt kallar för Amsjobb. I dag är det jobb att gå till för en stor del av dem som är mest utsatta på arbetsmarknaden.

Så till frågan om integrationen, som Karin Pilsäter tog upp. Jag hade gärna velat debattera den frågan lite längre. Karin Pilsäter kommer från en av de mest invandrartäta kommunerna i Sverige, Botkyrka. Hur kan det komma sig att Botkyrka är så invandrartätt? Det är beroende på att vi har haft en socialdemokratisk kommunledning där under många års tid som har tagit sitt ansvar och byggt bostäder, allmännyttiga hyresbostäder.

Det bästa Karin Pilsäter skulle kunna göra för att öka integrationen är att tala med sina kolleger i de borgerligt styrda kommunerna, inte minst i Stockholms län. Det gäller till exempel där jag bor, i norra Storstockholm. De har inte tagit sitt ansvar och byggt bostäder för flyktingarna, och de fortsätter att inte vilja ta sitt ansvar för dem som nu kommer till Sverige. Det är en skamfläck med de borgerliga kommuner som inte vill ta sitt ansvar för flyktinginvandringen.

Anf. 17 MATS ODELL (kd) replik:

Herr talman! Pär Nuder var lite frågande inför vår kritik och vad den bestod i. Jag ska fatta mig väldigt kort. Den består däri att enligt Statistiska centralbyråns AKU-undersökning har vi tappat 12 300 reguljära arbeten under den nu pågående mandatperioden. Det kallar inte vi att pressa tillbaka arbetslösheten.

Prot. 2005/06:105
18 april

*Bordläggningsdebatt
med anledning av
vårpropositionen*

Det andra är att i er verktygslåda finns bara Ams och att ni köper sysselsättning för skattepengar. Vår kritik består i att ni inte har någon ideologi och inga visioner som ska stimulera människor av kött och blod att vilja starta företag och framför allt att vilja anställa i Sverige. Det är vår kritik.

Sedan ville Pär Nuder diskutera fastighetsskatten, och gärna det. Vi kristdemokrater tycker nämligen att det är en etisk fråga. Fastighetsskatten är en skatt på fiktiv avkastning på fastigheter som människor bor i. Den driver människor från hus och hem. Villaägarna visar nu att ungefär 130 000 hushåll i våra storstadsområden är mycket oroliga och funderar över om de vågar bo kvar. Den plockar med pincett bort låginkomsttagare och pensionärer ur våra mest attraktiva bostadsområden.

Därför vill vi kristdemokrater avveckla den statliga fastighetsskatten, som ju slår blint, och ersätta den med en låg kommunal avgift som ska motsvara kommunernas kostnader för att du och jag kan bruka våra fastigheter. Det gäller gator, vägar, räddningstjänst och den typen av saker. Det finansierar vi genom att skatteväxla 2 800 kr per fastighet och år och 900 kr per lägenhet med kommunerna.

Det andra är att vi höjer beskattningen. När vi nu sänker den löpande beskattningen med ungefär 10 miljarder höjer vi den beskattning som du kan klara av när du har sålt ditt hus. Vi höjer från 20 % till 30 % i reavinstskatt, och vi halverar uppskovsmöjligheten.

Herr talman! När man som vi tar ned den löpande beskattningen med 10 miljarder uppstår en kapitaliseringseffekt, Pär Nuder, som ökar värdet på fastigheterna. Därför är det en mycket rimlig åtgärd. Om man genomför en sådan politik kan man också ta ut lite mer av det högre värdet i skatt när människor säljer. Det är inte så att människor blir fångna. De har inte råd att flytta, kommer Pär Nuder nu att säga.

Herr talman! Problemet är att de inte har råd att bo kvar. Det är detta som vi kommer till rätta med. Jag har goda förhoppningar att vi ska diskutera oss samman i den borgerliga alliansen om principer som innebär att vi på vårt gemensamma valmanifest har en lösning på hur fastighetsskatten ska tas ut framöver.

I den här budgeten ökar fastighetsskatteinkomsterna för staten. I höstas beräknade man att de ökar med ungefär 4 miljarder fram till år 2008. Nu ökar de med ytterligare 300 miljoner per år. Ni driver människor från hus och hem. Vi vill se till att människor ska ha möjlighet att bo kvar.
(Applåder)

Anf. 18 Finansminister PÄR NUDER (s) replik:

Herr talman! Först till frågan om sysselsättningen. Nej, det finns inte bara Ams i vår politik, som Mats Odell säger. Jag sade inledningsvis att den reguljära sysselsättningen nu ökar. Den kommer att vara över 78 % inom inte alltför lång tid. Det är ovanligt högt jämfört med något annat europeiskt land. Det är 80 000 fler jobb varav hälften i privat sysselsättning.

Hela vår ekonomiska politisk syftar till fler jobb. Ni vill bara se, därför att det passar er retorik, den del som handlar om att särskilt hjälpa dem som är långtidsarbetslösa. Men hur är det med alla dem som får reguljära jobb beroende på att hushållen känner sig mer optimistiska? De

har fått sin köpkraft förstärkt genom ett höjt barnbidrag, ett förbättrat bostadstillägg, och så vidare.

De jobben tänker vi faktiskt också ta åt oss äran för. Det handlar inte bara om det faktum att de långtidsarbetslösa får hjälp att komma tillbaka till den reguljära arbetsmarknaden via ett anställningsstöd eller plusjobb.

Så till frågan om fastighetsskatten. Jag vill gärna diskutera den frågan. Det vore egentligen intressant att här höra diskussionen mellan Mats Odell och Mikael Odenberg. Mikael Odenberg skrev en artikel tillsammans med sin partiledare härförleden i Svenska Dagbladet med rubriken: Hägglunds linje håller inte. Såvitt jag förstår är Hägglund Kristdemokraternas partiledare, som väl blev partiledare i stället för Mats Odell.

Odenberg skriver så här: "Om vi övergav vårt förslag till förmån för kristdemokraternas nuvarande skulle det alltså innebära en kraftigt minskad skattelättnad för landets villaägare. Kristdemokraternas förslag förskjuter nära tio miljarder av skatteintäkterna från löpande beskattning till beskattning av fastighetsförsäljningar. I samband med den stora skatteomläggningen 1990 gjordes grundliga analyser av reavinstskatten. En reavinstskatt på 30 procent skulle få närmast konfiskatoriska inslag, särskilt för långvariga fastighetsinnehav där vinsterna bara är nominella och inte reala."

Sedan fortsätter Odenberg: "Det är oklart om och hur skatteväxlingen kan genomföras och det är definitivt inte möjligt att genomföra direkt vid ett maktskifte, utan föregående utredning och analys. Förslaget skulle dessutom höja skatteuttaget för 360 000 fastigheter."

Mats Odell! Det duger inte att säga att ni ska prata ihop er om några principer någon gång i augusti! Ni har ju vitt skilda förslag. Det här är inte mina ord, utan det är din kollega i alliansen Mikael Odenberg som totalt dömer ut Kristdemokraternas förslag. Hur ska ni få det här att gå ihop egentligen? Det är helt olika principer som ni pläderar för. Hägglunds linje håller inte, säger Mikael Odenberg. Vad säger Mats Odell?

Anf. 19 MATS ODELL (kd) replik:

Herr talman! Vi har presenterat ett borttagande av den statliga fastighetsskatten och vill ersätta den med en låg kommunal avgift som är överblickbar. Den är förutsägbar; du vet vad du har. Du vet vad du får betala i skatt när du säljer – när du har pengar i handen.

Det här är en ganska enkel princip. Jag tror att vi får ett ökat stöd för detta undan för undan. Fler och fler ledarskribenter tycker att Kristdemokraternas modell är den rätta. Pär Nuder får gärna stå här och läsa debattartiklar. Det finns andra debattartiklar skrivna också. Han får nog ge sig till tåls. Vår ambition är att ha ett gemensamt förslag. Jag tror att ganska mycket av den kristdemokratiska politiken har chans att överleva en diskussion också inom den borgerliga alliansen.

Herr talman! Pär Nuder flyr från de problem som vi har talat om – att den reguljära sysselsättningen faktiskt har fallit de senaste fyra åren i Sverige. Han gläder sig nu åt att det har tagit fart under de två senaste veckorna och att det går uppåt. Det gläds vi åt gemensamt.

Men det står i propositionen att fortsatt goda villkor ska gälla för investeringar i Sverige. Jag har en fråga. Detta får väl tolkas som att ni inte tänker klippa till med några nya stopplagar och försämringar på området.

Prot. 2005/06:105
18 april

*Bordlägningsdebatt
med anledning av
vårpropositionen*

Det är väl gott och väl. Men är finansministern nöjd? Eller kan han utlova några förbättringar på området? Tänker han till exempel ta bort den straffskatt som i dag finns på svenska investeringar i Sverige? Jag tänker på förmögenhetsskatten, som har drivit ut så många svenskar som är uppfinningsrika. Jag kan nämna Ingvar Kamprad och familjerna Rausing. Av de fyra rikaste i Schweiz är tre före detta svenskar. Om vi räknar in dem som har lämnat landet på grund av förmögenhetsskatten så är det kanske 1 500 miljarder som har försvunnit ur landet. Rausing är en av de största skattebetalarna i Storbritannien.

Är detta en långsiktig politik? Vill Pär Nuder förbättra den? Vill han ta bort straffskatten på högre utbildning, investeringar i humankapital och den så kallade värnskatten? Om man har en forskarutbildning som håller på till dess att man är kanske 35 år och när man på kortare tid ska ta ut sin livsinkomst så drabbas man klockrent av den här straffskatten. Vill Pär Nuder ta bort den, eller ska vi ha kvar dessa bromsmekanismer?

När det gäller att anställa i företag så vet vi av enkäter bland företagare att det som upplevs som absolut mest hindrande för detta är medfinansieringen av sjuklönen. Man tar på sig en jättestor försäkringsrisk som liten företagare om man anställer en person när man riskerar att under mycket lång tid stå för 15 % av lönekostnaden i medfinansiering. Om man har tre anställda långtidssjukskrivna är detta en mycket stor kostnad för ett litet företag, till exempel. Det gör att man inte anställer.

Är Pär Nuder beredd att ta bort dessa bromsmekanismer som skulle kunna öka den reguljära sysselsättningen i Sverige och att inte ha det som nu, när tyngdpunkten ligger på Ams och att köpa sysselsättning för skattepengar?

(Applåder)

Anf. 20 Finansminister PÄR NUDER (s) replik:

Herr talman! När det gäller fastighetsskatten så skulle jag gärna vilja vara en mygga eller en fluga på väggen för att lyssna på hur det går med diskussionerna om det gemensamma borgerliga fastighetsskatteförslaget. Men såvitt jag har förstått står Kristdemokraterna helt ensamma om sin modell. Den har totalt skåpats ut på första parkett, på Svenska Dagbladets Brännpunktssida, av den moderata finansministerkandidaten Odenberg. Det är förstäeligt, för Kristdemokraternas förslag skulle få förödande konsekvenser för landets fastighetsägare. De som inte tror på mig får väl lita på Mikael Odenberg och Fredrik Reinfeldt. Det skulle vara intressant att följa den diskussionen.

Så har vi än en gång en diskussion om sysselsättningen. Nu ökar sysselsättningen. Jobben blir fler – 80 000 nya jobb varav hälften i privat sektor. Jag kan upprepa det: 80 000 fler jobb varav hälften i privat sektor trots att vi har de skatter som vi har i Sverige. Nu stiger sysselsättningsgraden till över 78 % trots att vi har de skatter vi har i Sverige. Nu faller arbetslösheten till ett årsgenomsnitt på 4,5 % nästa år. Vi kommer att nå 4-procentsmålet med den gamla tidens mått mätt någon gång i slutet av det här året trots de skatter vi har. Eller är det kanske tack vare att vi har ett skatteuttag som vi använder för omfördelning för att bygga det som bygger konkurrenskraft långsiktigt – utbildning, infrastruktur och trygghet som gör människor mer omställningsbenägna?

Varför är hela det övriga Europa så intresserat av den svenska modellen? Jo, därför att motståndet här i Sverige mot globaliseringen och mot strukturomvandlingar är mindre därför att vi har trygghetssystem som gör människor villiga att gå från det gamla till det nya. A-kassa, försäkringssystem, livslångt lärande, arbetsmarknadspolitik – det är så man skapar konkurrenskraft i en alltmer globaliserad ekonomisk miljö. Det är det här som ni inte har förstått. Men det är det här som mina kolleger, finansministrar runt om i Europa, frågar mig om. Hur kan det komma sig att de fackliga organisationerna i Sverige är så mycket mer ansvarsfulla jämfört med vad de är ute på kontinenten? Jo, därför att vi har trygghetssystem som gör att de fackliga organisationerna bejaktar nödvändiga strukturomvandlingar. Det hänger samman med skatteuttaget. Sedan kan vi diskutera enskilda skatter, men en sak ska Mats Odell och alla andra vara på det klara med: Ett borttagande av värnskatten för de allra, allra rikaste kommer en socialdemokratisk regering inte att gå med på.

Anf. 21 ROGER TIEFENSEE (c) replik:

Herr talman! Pär Nuder talar i sitt anförande ena gången om att vi ska använda internationellt gängse arbetslöshetsmått. Nästa gång talar han om statistiken över öppet arbetslösa ungdomar och ungdomar i konjunkturåtgärder. Han summerar det till knappt 61 000 personer.

Det är Ams statistik, och inte den officiella svenska statistiken. Det är inte heller det internationellt gängse arbetslöshetsmålet för ungdomar. Det inkluderar latent arbetssökande studenter, som studerar fast de vill ha ett arbete. Det här är egentligen någonting nytt; vi har en arbetslöshet med väl utbildade personer som har en examen men som ändå inte får jobb. Det är en ny situation på svensk arbetsmarknad. Att inte inkludera studenter som söker jobb – latent arbetssökande – står i strid med rekommendationer från ILO, bland annat.

Enligt den här internationellt gängse statistiken är arbetslösheten i Sverige för unga 21,5 %. Det är 146 000 personer. Det är bara fem länder i EU som har en högre ungdomsarbetslöshet. Sverige är nästan på samma nivå som Frankrike, som har 23 %.

Centerpartiet har föreslagit att vi ska minska trösklarna in till arbetsmarknaden. Vi ska ge unga som står utanför chans att visa upp sig. Det är en politik som har provats i Irland och Danmark. Nu senast har man också lagt fram förslag i Tyskland om en förlängd provanställning till två år. I Irland och Danmark ligger ungdomsarbetslösheten på 7–8 %. I Sverige ligger den på 21,5 %. Det är högre än under krisåren på 1990-talet. Då erbjuder Pär Nuder 1 000 plusjobb och höjda trösklar in till arbetsmarknaden. Det är det som förändringen av visstidsanställningar innebär. Det slår undan säsongsbranscher. Jag var över helgen i Lofsdalen och åkte skidor. De ungdomar som jobbar i liftarna i skidanläggningen där kommer att få det svårare. Antagligen kommer den typen av branscher att jobba mer med att hyra in företagare med F-skattesedlar. Sedan kommer väl förslag om rätt till heltid.

Min fråga till finansministern är: Har ni räknat på hur många jobb som kommer att försvinna med de förslag som ni lägger fram om höjda trösklar in på arbetsmarknaden för framför allt ungdomar?

Anf. 22 Finansminister PÄR NUDER (s) replik:

Herr talman! Det är klart att studenter vill ha jobb när de har pluggat klart. Vi hade exakt samma arbetslöshetsstatik när arbetsmarknadsministern hette Börje Hörnlund. Vi mäter arbetslösheten med exakt samma mått i dag som vi gjorde när vi hade en centerpartist som arbetsmarknadsminister. Nu tillhör väl inte Börje Hörnlund den här Timbrocentern som har vuxit fram under senare år, men det är precis samma arbetslöshetsmått som används i dag som då.

Eftersom jag har så ont om tid måste jag säga att Centerns politiska utveckling är anmärkningsvärd. Ni står fast vid förslaget att försämra villkoren för de unga, när vi i själva verket behöver mer trygghet för de unga på arbetsmarknaden. Det är inte mer otrygghet de behöver. Det är precis det debatten i Frankrike har handlat om och som nu den franska högerregeringen har tagit intryck av efter många om och men. Men Centern, som det parti som alldeles uppenbart ska ställa sig allra längst ut till höger på den politiska skalan i Sverige, framhårdar i detta förslag. Jag förstår ärligt talat inte hur ni tänker. Till detta kan man dessutom addera förslagen där ni vill sänka kompensationsgraden i utjämningsystemet. Vi har hört Roger Tiefensee stå här som centerpartist och passionerat tala mot det gröna folkhemmet. Då har man kastat allt vad klassisk centerpolitik heter bakom sig. Välkommen ned mot 4-procentsnivån, Roger Tiefensee!

Anf. 23 ROGER TIEFENSEE (c) replik:

Herr talman! Det här med procenten får väl väljarna avgöra. Det viktiga är väl att ge ungdomar en chans att komma in på arbetsmarknaden. Det är bättre med en fot inne på arbetsmarknaden än två utanför. Det är där tryggheten ligger. Otryggheten finns ju i dag när 146 000 står utanför arbetsmarknaden.

Eftersom tonläget från finansministern och regeringen är så uppskruvat har man väl insett att ungdomsarbetslösheten är ett problem, men man har inte riktigt någon lösning på det problemet. De förslag som man lägger fram nu har man provat själv. Finansministern sade i en intervju i Dagens Industri för ungefär ett år sedan att det han gjort de senaste tio-femton åren var att hålla i pennan för Socialdemokraternas politik och att han inte avviker från det han själv har varit med om att utforma. Pär Nuder har själv fört den politik som har lett till att 146 000 ungdomar står utanför arbetsmarknaden. Och det enda han kan komma med är förslag som redan har prövats tidigare. Det är lite fattigt.

Sedan vill jag kort säga något om kompensationsgraden i utjämningsystemet. Jag vet inte var Pär Nuder har läst ett sådant förslag. Vi har tvärtom förslag på att stärka kommunernas egen skattebas. Det ger kommunerna en långsiktigt bättre planeringsförutsättning.

När det gäller miljöpolitiken var Peter Eriksson inne på en sak, och vi kan återkomma till det i ett replikskifte. Det är detaljstyrningen jag raljerar över, inte målen om ett hållbart samhälle. Det handlar om detaljstyrningen med någon slags kommandoekonomi där man säger att man ger ett bidrag till småhusägare som byter bort sin oljepanna, men sedan får de höjd fastighetsskatt. Det är en typ av detaljstyrning som inte ens har en helhet i sig, och det är det som är problemet. Det är inte målet i sig, utan det är vägen till målet.

Det är symtomatiskt att regeringen och Pär Nuder inte verkar ha någon riktig plan. Planen är att vinna valet – punkt. Men man vet inte riktigt vad man ska göra med regeringsmakten. Vi hörde nu i anförandet att det finns större resurser nästa mandatperiod, så vi får väl se vad man ska göra med regeringsmakten när man kommer med sitt socialdemokratiska valmanifest – och inte det för regeringsalternativet..

Prot. 2005/06:105
18 april

*Bordläggningsdebatt
med anledning av
vårpropositionen*

Anf. 24 Finansminister PÄR NUDER (s) replik:

Herr talman! Jo, vi vet vad vi vill göra med regeringsmakten. Det framgår av den ekonomiska vårproposition som jag precis har lagt på riksdagens bord. Men vi kommer inte att få något gemensamt borgerligt alternativ att ta ställning till. Det ska vi få vänta med tills det kommer några fluffiga formuleringar i något slags gemensam pamflett i augusti.

Låt mig bara säga till Roger Tiefensee, så att det ska stå helt klart: Nej, vi socialdemokrater kommer inte att medverka till att otryggheten för de unga ökar på arbetsmarknaden. Vi vill tvärtom öka tryggheten. Det är så man skapar människor som är beredda att ställa om. Och är det någonting som kommer att behövas i framtiden så är det människor som är omställningsbara. Det är inte människor som känner otrygghet. Er politik leder till ökad otrygghet. Därför tar vi strid mot den politiken.

Anf. 25 MIKAEL ODENBERG (m):

Herr talman! Jag tror att det var Peter Eriksson som i sitt inledningsanförande undrade om vi på den borgerliga sidan var deppiga över att Sveriges ekonomi ser bra ut i dag och om vi var deppiga om fler ungdomar fick jobb. Så är naturligtvis inte fallet, utan vi gläds tillsammans med Peter Eriksson och Pär Nuder åt att den svenska ekonomin är stark. Men vi är oerhört deppiga över att det är nära en och en halv miljon människor som inte går till jobbet en vanlig vardag och som jobbar mindre än vad de skulle önska. Vi är oerhört deppiga över att vi har en faktisk ungdomsarbetslöshet som gör att var tredje ungdom mellan 16 och 24 år inte har ett riktigt jobb. Vi är nästan desperata över att det enda som regeringen och Peter Eriksson har att komma med i det läget är 1 000 plusjobb och att ni vill sätta 14 000 i friår. Det är som att betala alla mellan 19 och 64 år i Mariestad, Kiruna, Kristinehamn, Köping, Nynäshamn, Ludvika och Härnösand för att de inte ska jobba, när vårt problem är att vi är för få som jobbar.

Jag tycker att förslaget om att höja taket i sjukförsäkringen kanske är den bästa illustrationen av skiljelinjen i svensk politik i dag – särskilt när man ställer det höjda taket i sjukförsäkringen mot den borgerliga alliansens förslag till sänkta skatter på arbete, särskilt för låg- och medelinkomsttagare. Det innebär att de borgerliga partierna går till val på en politik som ska ge hundralappar varje månad i handen på den som tjänar 13 000, 14 000 eller 15 000 i månaden. Men socialdemokratin och vänsterkartellen lägger fram förslag om att ge tusentals kronor varje månad till den som tjänar 33 000 kr i månaden och stannar hemma för sjukdom.

Ni har inte någon politik för jobben. I dag finns det i realiteten bara ett väldigt tydligt regeringsalternativ. Det har illustrerats i dag. Pär Nuder är som vanligt nedlåtande och talar om pamfletter. Vi tar allvarligt på det valmanifest som vi kommer att lägga fram, därför att det är vårt gemensamma besked till väljarna om vad vi skulle vilja göra om väljarna gav

oss förtroende, vilket vi inte vet. Vi vill ge ett tydligt besked till väljarna om vad de kan förvänta sig om de röstar på något av de borgerliga partierna i valet. Vad är det då för politik som ska komma efter valet? Vad är Pär Nuders besked? Beskedet är att det inte blir någon valplattform från kartellens sida. Det blir inget valmanifest från de tre samarbetspartierna. Det blir platt intet.

Lite grann som en symbol över det tomma beskedet till väljarna står dagens vårproposition. Det är en vårproposition som egentligen inte innehåller några förslag som adresserar det grundläggande problemet i vårt land, nämligen att för få människor har ett riktigt jobb att gå till en vanlig dag för att försörja sig, för att få ett socialt sammanhang, för att få självkänsla och för att få en plats i gemenskapen. Alltför många i Pär Nuders Sverige står utanför den gemenskapen.

Anf. 26 PETER ERIKSSON (mp) replik:

Herr talman! Jag tycker att de borgerliga företrädarna visar en nästan desperat inställning. De pratar om att vi "bara" har Amsjobb och Amsåtgärder som alternativ och att det inte finns något alternativ på regerings-sidan – majoritetssidan.

Det är bara struntprat. Det vet vem som helst som följer debatten. Just nu skapas nya jobb i Sverige. Varje dag, varje vecka, anställs unga människor och arbetslösa människor. Det sker därför att vi har en stark ekonomi. Det är vårt alternativ. Det är grunden. Vi har lyckats skapa en stark, hållbar ekonomi, låga räntor och en utveckling så att småföretagen växer. Företagen i Sverige går bra och gör stora vinster. De har nu möjlighet att anställa, och de gör det också. Det är det som är alternativet till ert förslag om att försämra för sjuka och arbetslösa för att få en förändring.

En stabil utveckling av ekonomin med låga räntor, låg inflation, höga investeringar och nya jobb är det som händer just nu. Det är därför det verkar som att ni är lite deppiga. Ni orkar inte riktigt med att vara glada. Ni skulle nog gärna vilja vara glada, men ni orkar inte riktigt. Det hade varit roligare om det hade fortsatt att gå dåligt för Sverige eftersom man då kan brösta upp sig och vara lite stöddig. Men nu går det faktiskt rätt bra.

Vid årsskiftet infördes sänkta arbetsgivaravgifter för småföretag som vill anställa. Vi har ett brett program för regelförenklingar. Vi har avskaffat arvs- och gåvoskatten. Vi satsar nu mer pengar för att småföretag ska kunna få krediter, kunna investera och utvecklas. Vi gör en förstärkt innovationssatsning i årets vårproposition. Vi gör en ökad satsning på forskning och utveckling i små och medelstora företag. 100 miljoner ytterligare per år ges till Vinnova från och med 2007. Det görs riktade satsningar för att stärka integrationen och få till en bättre utveckling för småföretag bland invandrargrupper. Det sker en satsning på industriella utvecklingscentrum runtom i Sverige. Det är viktigt för många småföretag. Vi satsar 1 miljard om året fram till 2013 på landsbygdsutveckling. Det är ett brett program som kommer att ge många nya jobb inom landsbygds- och jordbrukssektorn i Sverige.

Vi gör en lång rad insatser. Det är löjligt att påstå att det handlar om Amsjobb. Grunden är en stark ekonomi som ger utveckling bland företagen i Sverige. Dessutom har vi en lång rad förslag, trots att det bara är en

vårproposition, om att stödja små företag som utvecklas i Sverige. Det är detta som ni borde diskutera, men det känns inte lika roligt. I stället lyfter ni fram tusen plusjobb. Men det är inte de som är framtiden för Sverige, och det är inte heller dem som vi i första hand har samlats kring i den här budgeten.

Anf. 27 KARIN PILSÅTER (fp):

Herr talman! Jag kan mycket väl förstå att det en sådan här dag är frestande att mest tala om den oändligt långa listan av nya, små utgifter. Det är 30 miljoner till storstadsprojekt, 10 miljoner till industriella utvecklingscentrum, 20 miljoner till internationell företagarrådgivning, 2 ½ miljoner till export av ekologisk föda – och andra små satsningar som syftar till att få fart på företagandet. Samtidigt vet vi alla att alla erfarenheter visar att det mesta av sådana åtgärder är missriktade, inte fungerar, och i bästa fall bara är bortkastade pengar men i många fall till och med ställer till med mer skada än nytta. Syftet är oftast att räkna upp dem för att verka handlingskraftig.

Vårpropositionen är inte ett aktstycke av stor gemensam beslutsamhet. Alla tre har satt sig ned och kommit överens om en lång lista. Vid en jämförelse av den borgerliga alliansens motioner som kommer att väckas den 3 maj – utan att de redan är färdiga – kan jag lova att listan över gemensamma förslag är minst lika lång som er lista över gemensamma förslag. Men sedan är det fråga om det som inte står i propositionen. Vi lägger fram våra egna förslag tydligt i våra motioner.

Vad är egentligen den rödgröna ståndpunkten om fastighetsskatt? Är det Miljöpartiet som vill avskaffa den eller sossarna som vill ha den kvar och tycker att den är lagom som den är? Att man då har lyckats kompromissa sig fram till en minimal liten lättnad för en liten grupp är väl inte så fantastiskt? Det är ett bra förslag – givet att det ser ut som det gör. Det är ett myrstege i rätt riktning, men det är inte att ha någon samlad linje om fastighetsskatten. Så kan man gå vidare på punkt efter punkt.

Låt oss se på äldreomsorgen. Sossarna lovade att det skulle bli 10 000 fler platser. Ja, det är statistik. Men för den människa som sitter och väntar på ett äldreboende är det intressant om de 10 000 har blivit av eller om det är som det är i dag, nämligen att det har blivit minus 10 000. Då är det 20 000 steg kvar tills det finns en plats i ett äldreboende. Då är det 20 000 människor som står utan det boende som ni har lovat.

I den här propositionen lovar ni 250 miljoner i projektbidrag till äldreboenden. Hur långt på vägen räcker det? Det räcker knappt utanför ytterdörren. 10 miljarder ska satsas på äldreomsorgen. Först och främst är det inte ens en värdesäkring av dagens utgiftsnivå – på långa vägar. Men de 10 miljarder som lovas ut gång på gång finns inte med i propositionen. Här finns det någon sorts allmänt flummig utfästelse om att man ska återkomma tillsammans med kommuner och landsting. Det är inte alls så att de tre samarbetspartierna har lovat att det faktiskt finns några 10 miljarder. Så kan vi gå igenom punkt efter punkt.

Vi i Folkpartiet är absolut inte deppade. Tvärtom! Vi känner oss frustande av entusiasm och arbetsglädje inför att nu återkomma med ett förslag som ska visa väljarna att vi inte bara kan sola oss i glansen av goda konjunkturer utan att vi också förmår lägga fram förslag som gör att Sverige långsiktigt står starkt, där kvinnor kan komma till sin rätt, där

Prot. 2005/06:105
18 april

*Bordlägningsdebatt
med anledning av
vårpropositionen*

segregationen kan brytas och där Sverige står starkt i en alltmer globaliserad värld.

Anf. 28 PETER ERIKSSON (mp) replik:

Herr talman! Karin Pilsäter menar att det är bara ”pluttar”, små löjliga förslag och anslag, som vi satsar på. Men det stämmer inte.

Vi satsar 1 miljard kronor om året fram till 2013 på landsbygdsutveckling. Det kommer att ge stora möjligheter för småföretagare runtom i hela Sverige att investera och satsa på att utveckla sin verksamhet inom jordbruket men också inom andra delar. Det kommer att bidra till mer av hagmarker, och det kommer att bidra till mer av investeringar för bättre djurhållning och miljöomställningar. Det kommer att bidra brett till företagande på landsbygden. Det är ganska mycket pengar och en stor satsning som vi gör på området. Det är viktigt.

För den som är verksam på företagsområdet vet man också att den satsning som vi har påbörjat på Vinnova om forskning och utveckling som stöd till småföretagande har varit en extremt lyckosam satsning som har gett många företagare möjlighet att investera och skapa nya jobb i Sverige. Det är till detta vi nu avsätter 100 miljoner om året från 2007 och framåt. Det är ingen struntsak att vi gör det.

Vi satsar 1 miljard på ett strategiskt utvecklingsprogram för svenska företag och olika branscher i svenskt näringsliv. Det är inte heller några små struntsaker.

Vi har avskaffat hela arvs- och gåvoskatten. Detta är oerhört viktigt för att småföretag i Sverige ska kunna gå vidare generationsvis och kunna utveckla och satsa. Det är någonting som ingen borgerlig regering någonsin klarat av tidigare.

Framför allt är det när man kommer till den grundläggande ekonomin, att klara av att ha en samhällsekonomi i balans, som dina borgerliga föregångare har misslyckats gång på gång. Men vi klarar det. Vi klarar att göra satsningar på de sämst ställda i samhället, de som har de lägsta inkomsterna, samtidigt som vi behåller en samhällsekonomi i balans.

Nu växer också ekonomin och skapar nya jobb. Det är detta som jag tycker gör att du verkar lite deppig nu, Karin Pilsäter – att det faktiskt händer positiva saker som gör att den agitation som ni har hållit på med de senaste åren inte längre funkar. Massor med ungdomar och svenskar kommer i arbete och får framtidstro tillbaka. De svenska småföretagarna har en framtidstro som är större än på mycket länge. De nyanställer, de växer och de tror att det går att satsa i Sverige. Men du, Karin Pilsäter, verkar inte vara glad för det.

Anf. 29 ALICE ÅSTRÖM (v) replik:

Herr talman! Det är egentligen lite svårt att ha ett replikskifte när man inte har någon meddebattör, men jag skulle ändå vilja ta upp det Karin Pilsäter säger om att det är viktigt att kvinnorna får komma till sin rätt. Vi vet ju att skatten har varit en av de största faktorerna när det gäller fördelningspolitiken. Vi vet också att kvinnor är de som faktiskt har gynnats mest av att vi har en skattepolitik som ger den omfördelning den ger. Men sänkta skatter har aldrig gynnat kvinnor som kollektiv. Hur ska man då kunna se till att kvinnor kommer mer till sin rätt när man driver

en politik med sänkta skatter? Det är den ena frågan, som jag egentligen hade velat få ett svar på.

Prot. 2005/06:105
18 april

Jag hade också en andra fråga efter att ha lyssnat på den sammanlagda debatten här. Å ena sidan satsas det alldeles för lite på nyföretagande. Det är för lite nya satsningar, och det finns inga strukturförändringar. Å andra sidan är de satsningar som görs inte heller bra. De är felaktiga, för små eller egentligen onödiga, säger Karin Pilsäter. Undersökningar visar att dessa riktade satsningar egentligen kanske snarare är felaktiga. De ger ingen effekt. Samtidigt säger man att det är viktigt att satsa på företagande och att det är det som saknas.

Det här går inte ihop. Jag tycker att det är väldigt tydligt när man lyssnar på debatten. Jag undrar hur Folkpartiet, som har stått väldigt starkt när det gäller föräldraförsäkringen, a-kassan och så vidare, egentligen får detta att gå ihop. Det enda jag hör att den borgerliga alliansen bygger sitt koncept på är försämringar. Det är sänkta arbetsgivaravgifter. Det är försämringar i alla trygghetssystem. Det är så man ska möta detta. Det är sänkning av förmögenhetsskatten. Det är sänkt värnsskatt. Det är de rika som ska få, och det är de som behöver stöd mest som ska betala. Det här borde inte gå ihop för en folkpartist.

Anf. 30 MATS ODELL (kd):

Herr talman! Peter Eriksson värjer sig mot bilden att Ams skulle vara svaret på varje fråga om hur sysselsättningen ska öka. Men när han sedan får chansen här räknar han upp en jättelista med preciserade, riktade stöd åt olika håll. Många av dem är bra. Särskilt bra är den miljard som nu går till landsbygdsutveckling. Det är rätt: Det ger goda förutsättningar. Vi kristdemokrater kommer att stödja detta. Vi har krävt detta länge, och vi är glada att det nu kommer till.

Det finns dock annat i den här röstköpspåsen också. Peter Eriksson glömde nämna att de glesbygdsväljare som inte tycker att regeringen tar deras oro för rovdjuren på allvar får 44 miljoner bland annat för en satsning på utbildning för att få ungdomar att gilla vargar. Det kallas för rovdjursinformation riktad till ungdomar och jaktvårdskretsar – säkert väldigt ändamålsenligt om man vill få dem att gå till valurnan med rätt röstsedel.

Han glömde de göteborgare som riskerar att byta block och stjälpas den majoriteten över ända. Dessa ska nu komma på andra tankar med hjälp av 10 miljoner som satsas på olika jippon i samband med friidrotts-EM i sommar. Det kommer säkert också att ge utslag.

Herr talman! Pär Nuder svarade inte på mina frågor om hur högt elpriset ska drivas upp och när nästa kärnkraftsreaktor ska stängas av, men jag kan ju då vända mig till Peter Eriksson. Ni har ju ställt upp mål om att all energi i Sverige på lång sikt ska komma från förnybara energikällor; det ser vi när vi läser propositionen *Förnybar el med gröna certifikat*. Då vill jag fråga: Vad menar ni här, Peter Eriksson, med lång sikt? Innebär det att Socialdemokraterna, Vänstern och Miljöpartiet nu är överens om när kärnkraften ska vara utfasad? Ska detta i så fall ske före eller efter det att regeringen har fasat ut oljan år 2020? Det skulle vara intressant att få reda på detta med tanke på att ganska många ju är beroende av att det här fungerar.

Jag är också väldigt förvånad över att tidsmätaren i talarstolen nu går åt andra hållet och jag får mer och mer tid kvar. Det kanske är som det

ska: Andras röster tystnar, och jag får mer tid. Jag känner mig väldigt glad för det. Stämmer det?

Prot. 2005/06:105
18 april

(FÖRSTE VICE TALMANNEN: Nej, det är så att tiden går nedifrån och uppåt här. Vi kan inte ställa in den på annat sätt. Det är tio sekunder kvar.)

*Bordläggningsdebatt
med anledning av
vårpropositionen*

Vi tvistar alltså om statistik, och här har vi ett helt nytt exempel på detta.

Men red gärna ut det här med energipolitiken, Peter Eriksson! Är ni överens om när kärnkraften ska vara utfasad? Ska det ske före eller efter det att oljan är utfasad år 2020?

Anf. 31 PETER ERIKSSON (mp) replik:

Herr talman! Det kan vara för att gamle linje 3-kompisen Mats Odell börjat räkna bakvänt i energipolitiken som också tiden plötsligt går åt fel håll för honom. För den som har en modern energipolitik är det förnybara energikällor som måste gälla. Det skapar hållbarhet, det skapar trygghet, det skapar jobb och det skapar säkerhet för svenska företag och energikonsumenter.

Jag tycker själv att den allra mest akuta frågan i dag handlar om att avveckla oljeberoendet. Det är den största miljöfråga som vi lever med just nu – att se till att växthuseffekten inte stoppas, för det är alldeles för sent, men åtminstone begränsas. Men kärnkraften måste också avvecklas. Jag tycker att det är den som går från gamla linje 3 om att avveckla kärnkraften till att vilja ha den kvar och satsa långsiktigt på mer kärnkraft i Sverige, som nu Mats Odell verkar göra, som är svaret skyldig. Då måste man också vara beredd att satsa på uranbrytning i Sverige, och det är den nya stora frågan.

På ett tjugotal ställen runt om i Sverige har nu företag fått tillstånd att prospektera uran, och det är ingen liten sak. Om vi i Sverige på några ställen ska börja gräva upp uran ur jorden kommer det att ge mycket stora miljöeffekter. Den som vill satsa på kärnkraft långsiktigt kan inte längre hålla tillbaka en sådan utveckling. Det är moraliskt fullständigt orimligt.

För ett parti som åtminstone tidigare pratade om etik och moral, kd, borde det faktiskt inte vara rimligt att andra länder ska fortsätta bryta uran men vi ska använda den. Om ni i kd i dag står för en långsiktig användning av kärnkraft borde ni också stödja uranbrytning i Sverige, vilket jag tror att människorna i Närke, Östergötland och Västergötland eller i Jämtland, Västerbotten och Norrbotten inte alls vill. De vill satsa på landsbygdsutveckling, som du och jag pratade om alldeles nyss. De vill inte satsa på uranbrytning för att se sina hembygder totalt ruinerade och förstörda för lång, lång tid framöver.

Det kanske du skulle snacka ihop dig med Folkpartiet och Moderaterna om i stället.

Anf. 32 ALICE ÅSTRÖM (v):

Herr talman, åhörare! När man har lyssnat på debatten kan man ibland förstå att det kan upplevas som att politik bara blir käbbel, statistik och siffror. Vem har rätt, och vem har tolkat statistiken rätt? Går det bra

för Sverige eller går det dåligt? Går det bra för företagen eller gör det inte det? Hur ser arbetslösheten ut, och hur ser statistiken ut? Visst, det är viktiga frågor, men ibland verkar det som om man i debatten glömmer vem det handlar om.

För oss i Vänsterpartiet är det här en bra budget, och det är en viktig budget. För oss som sitter här kanske det inte spelar någon större roll att studiemedlen för de studerande den 1 juli höjs med 300 kr i månaden, 100 kr i bidrag och 200 kr i lån. Det kan tyckas lite, och vi från Vänsterpartiets sida hade gärna sett en större höjning och kommer att driva det i valrörelsen. Vi har fått signaler även från finansministern att man faktiskt ser det här som början på en reform. Men även om det kan synas lite kan det faktiskt betyda väldigt mycket för den som inte har pengar till mat när månaden inte ens är slut och innan nästa studiebidrag och studielån kommer.

Man kan raljera över att det är pluttigt. Men att studiebidraget höjs med 100 kr till 1 050 kr i månaden betyder väldigt mycket för den ensamstående mamma som har ett barn som går på gymnasiet.

Det kan man också raljera över och säga att det bara är valfläsk. Men det finns ett utrymme, och det vore fullständigt främmande och orimligt för ett vänsterparti att säga att vi ser att det finns behov, att vi har pengar men att vi inte tänker använda dem för att det skulle kunna uppfattas som valfläsk. Det vore faktiskt mer orimligt när man tar in skatter och får ett ekonomiskt utrymme att inte använda det. För det kontraktet finns också. Vi har höga skatter. Vi har en omfördelningspolitik, och vi bygger en välfärd gemensamt. Men då kräver det också att man levererar när utrymmet finns.

Flera åtgärder som också finns i budgeten men som det inte har pratats om, och där jag ibland undrar om de borgerliga över huvud taget tänker ha med någonting eller om man tänker säga nej, går ut på att möta de psykiskt sjuka. Vi vet att många psykiskt funktionshindrade ute i landet har problem att klara sin vardag. Vi vet att många av dessa riskerar hemlöshet. Det finns en hemlöshet hos denna grupp. Där satsar vi nu ytterligare 20 miljoner per år på personliga ombud.

Man kan kalla det här plottrigt. Men för den person som är psykiskt funktionshindrad och som i dag inte kan få tillräcklig hjälp kan det här vara livsavgörande. Det kan betyda att man orkar leva igenom morgondagen. Det är småpengar, men det är småpengar som faktiskt kan rädda liv och förbättra liv.

Barn- och ungdomspsykiatrien får ett riktat stöd samtidigt som man upprättar ett nationellt centrum för att förbättra stödet till unga som riskerar att drabbas av psykisk ohälsa. Det är 250 miljoner nästa år och ytterligare 250 miljoner 2008.

Man kan kalla det här för valfläsk. Jag kallar det nödvändiga pengar. Jag kallar det nödvändigt att se framför allt unga tjejer som i dag mår dåligt, som skär sig, plågar sig och inte får hjälp. Köerna inom barn- och ungdomspsykiatrien är alldeles för långa och resurserna för små. Jag kallar det livsnödvändigt. Det är en viktig satsning.

När vi satsar på vården av och omsorgen om de äldre är det en fråga som de borgerliga partierna ofta lyfter och driver. Men man säger i stort sett inte ett ord i talarstolen om att den satsningen nu införs och att nu kommer de pengarna, för man är så mån om att inte framställa någonting

i en bra dager. Det här är nödvändigt för att kommunerna ska kunna möta de utmaningar som man står inför när det gäller vården av och omsorgen om våra äldre.

När det gäller tandvården tar man nu faktiskt ett första steg för en tandvårdsreform. Man ser till att människor får råd att undersöka tänderna var 18:e månad genom att en undersökning ska kosta max 200 kr. Men det är bara som ett första steg. Vi aviserar också tydligt att steg nr 2 i tandvårdsreformen kommer att komma och då handlar om ett högkostnadsskydd för alla i tandvården.

Man kan kalla det här för valflask och plottrighet. Men vi vet att för människor där ute, de som har behoven, är det här nödvändigt.

Herr talman! När jag har lyssnat på debatten och frågan har varit uppe om att vi nu ska lagstifta för att människor ska ha rätt till heltid för att faktiskt kunna försörja sig på sitt jobb, när man rensar upp bland alla visstidsanställningar och all osäkerhet, möter det bara kritik. När man pratar om sänkta arbetsgivaravgifter, sänkt förmögenhetsskatt, sänkt värnskatt och avskaffande av fastighetsskatten hör jag bara förslag som riktas till dem som redan har resurser i dag men ingenting som förstärker de människor som är mest utsatta.

För Vänsterpartiet är det här tydligt. En politik där man kan förstärka arbetarna, där man kan förstärka arbetsrätten, där man vågar se de mest utsatta, där man använder sig av de resurser vi har för att faktiskt fördela till dem som har störst behov är en politik som Vänsterpartiet står för. Jag är övertygad om att det är en politik som väljarna kommer att föredra vid valet.

Anf. 33 ROGER TIEFENSEE (c):

Herr talman! Det har varit mycket diskussion om ungdomsarbetslösheten i den debatten, och det tycker jag är bra. Det känns också som om de flesta debattörer tar ungdomsarbetslösheten på allvar, även om man kanske inte har några förslag för att lösa problemet. Den enda som inte verkar ta ungdomsarbetslösheten på allvar är Peter Eriksson, som i sitt anförande sade: Det kan väl inte vara tråkigt att ungdomarna får jobb.

Upplysningsvis är det så att ungdomsarbetslösheten har ökat med 30 % under den gångna mandatperioden och att 146 000 unga står utanför arbetsmarknaden.

Jag skulle också vilja passa på att diskutera en annan sak. En vårbudget ska ju innehålla de långsiktiga politiska visionerna. Miljöpartiet har ju en vision om ett samhälle med kortare arbetstider och lägre ekonomisk tillväxt. Jag har en bok här som är skriven av Lennart Olsen, som är miljöpartirepresentant vid Finansdepartementet. Han konkretiserar de här miljöpartiidéerna och konsekvenserna av politiken. Det är uppenbart att om man har en vision om kortare arbetstid och lägre ekonomisk tillväxt så blir det mindre resurser till den gemensamma välfärden. För att finansiera det här skissar Lennart Olsen på en grundtrygghet med 40-procentiga ersättningsnivåer, Peter Eriksson, och oavlönat arbete i offentlig sektor.

Man kan ju ha den visionen. Centerpartiet har en vision om ett företagsamt, grönt, tryggt och öppet Sverige som byggs underifrån.

Jag tycker att det skulle vara väldigt intressant om Peter Eriksson kunde utveckla miljöpartivisionen om 40-procentiga ersättningsnivåer

och oavlönat arbete i offentlig sektor. Är det där de ungdomar som Peter Eriksson inte ser ska jobba? Är det det oavlönade arbetet som ska sysselsätta ungdomarna? Hur ska de då kunna betala hyra?

Anf. 34 PETER ERIKSSON (mp) replik:

Herr talman! Jag vet inte om jag hinner utveckla så långt på 40 sekunder eller så. Det kanske är lite väl förhoppningsfullt.

Det är ju så att i Miljöpartiet liksom i Centern har vi pratat under ganska lång tid om en ökad grundtrygghet – att förändra försäkringssystemen så att alla blir med och att skapa en ökad trygghet för människor på det sättet. I dag är det ju ganska många, bland annat ganska många ungdomar men också många småföretagare, som står utanför trygghetssystemen, och det vill vi förändra.

Sedan är frågan: Klarar man att behålla dagens nivåer om alla ska ha lika? Ja, vi har inget förslag på hur vi ska kunna lösa den ekvationen ännu, men det är ingen tvekan om att de förslag som de borgerliga företrädarna för fram i dag – Centern vill minska anställningstryggheten och de övriga partierna vill sänka ersättningsnivåerna – säger vi nej till, därför att de inte är rimliga och solidariska som vi ser det.

Vi har inget annat förslag än det som vi står bakom tillsammans med Socialdemokraterna och Vänstern i dag om hur trygghetssystemet ska se ut.

Anf. 35 ROGER TIEFENSEE (c) replik:

Herr talman! Nej, jag tror att Peter Eriksson kan behöva mer än 40 sekunder för att utveckla miljöpartivisionerna. Det kan jag ha full förståelse för. Om konsekvensen av en kortare arbetstid och lägre tillväxt är 40-procentiga ersättningsnivåer och oavlönat arbete i offentlig sektor – det berörde inte Peter Eriksson – tror jag att det är en vision som är lite jobbig att utveckla.

I Centerpartiets vision ser vi att företagande och miljö går hand i hand. Vi jobbar med en omställning till ett hållbart samhälle tillsammans med företagen. Vi ser miljöfrågor som en utvecklingsmöjlighet, men uppenbarligen ser Miljöpartiet i sin vision miljöfrågan mer som att man ska stoppa, och så får vi ta den offentliga sektor som vi kan ha råd med. Uppenbarligen är det då oavlönat arbete som gäller. Peter Eriksson sade inte heller emot mig om att det var ungdomarna som skulle utföra det arbetet.

Överläggningen var härmed avslutad.

Propositionen bordlades.

2 § Justering av protokoll

Justerades protokollen för den 3, 4, 5, 6 och 7 april.

Förste vice talmannen meddelade att vid frågestunden *torsdagen den 20 april kl. 14.00* skulle följande statsråd närvara:

Vice statsminister Bosse Ringholm, statsrådet Morgan Johansson, försvarsminister Leni Björklund, statsrådet Jens Orback och statsrådet Ibrahim Baylan.

4 § Meddelande om preliminär plan för kammarens sammanträden

Förste vice talmannen meddelade att preliminär plan för kammarens sammanträden under tiden den 20 april–17 juni 2006 samt voteringstider delats ut till kammarens ledamöter.

5 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelser:

Interpellation 2005/06:328

Till riksdagen

Interpellation 2005/06:328 av Camilla Sköld Jansson (v)

Upphandlingskommittén och ratificeringen av ILO-konvention 94

Interpellationen kommer att besvaras måndagen den 24 april 2006.

Skälet till dröjsmålet är arbetsanhopning.

Stockholm den 3 april 2006

Finansdepartementet

Sven-Erik Österberg

Interpellation 2005/06:331

Till riksdagen

Interpellation 2005/06:331 av Lotta Hedström (mp)

Fiske utanför Västsahara och politiken för en global utveckling

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 25 april 2006.

Skälet till dröjsmålet är utlandsresor.

Stockholm den 11 april 2006

Utrikesdepartementet

Carin Jämtin

Enligt uppdrag

Maj-Britt Grufberg

Tf. expeditiöschef

6 § Anmälan om inkomna faktrapromemorior om förslag från Europeiska kommissionen

Förste vice talmannen anmälde att följande faktrapromemorior om förslag från Europeiska kommissionen inkommit och överlämnats till utskott:

2005/06:FPM72 Förordning om familjerättslig underhållsskyldighet *KOM(2005)649* till lagutskottet

2005/06:FPM73 Direktiv om upphandling av miljövänliga tunga vägfordon *KOM(2005)634* till trafikutskottet

2005/06:FPM74 Rambeslut om utbyte av information ur kriminalregister *KOM(2005)690* till justitieutskottet

2005/06:FPM75 Tematiska program i budgetstrukturen för EU:s yttre åtgärder *KOM(2006)18*, *KOM(2006)19*, *KOM(2006)20*, *KOM(2006)21*, *KOM(2006)23*, *KOM(2006)25*, *KOM(2006)26* till utrikesutskottet

7 § Anmälan om inkomna upppteckningar från EU-nämnds-sammanträden

Förste vice talmannen anmälde att upppteckningar från EU-nämndens sammanträden fredagen den 17 och tisdagen den 21 mars inkommit.

8 § Hänvisning av ärenden till utskott

Föredrogs och hänvisades

Motioner

2005/06:So35–So41 till socialutskottet

2005/06:N20–N22 till näringsutskottet

2005/06:Fö5–Fö7 till försvarsutskottet

2005/06:Sf30–Sf32 till socialförsäkringsutskottet

2005/06:N23–N25 till näringsutskottet

2005/06:Bo15–Bo19 till bostadsutskottet

2005/06:A2–A7 till arbetsmarknadsutskottet

2005/06:T15–T34 till trafikutskottet

2005/06:A8–A10 till arbetsmarknadsutskottet

2005/06:MJ41–MJ44 till miljö- och jordbruksutskottet

2005/06:U8 till utrikesutskottet

2005/06:L16 och L17 till lagutskottet

2005/06:So42–So46 till socialutskottet

2005/06:U9 och U10 till utrikesutskottet

2005/06:MJ34 och MJ35 till miljö- och jordbruksutskottet

2005/06:Fö8–Fö10 till försvarsutskottet

2005/06:MJ36–MJ40 till miljö- och jordbruksutskottet

2005/06:N26 till näringsutskottet

2005/06:Fö4 till försvarsutskottet

2005/06:MJ31–MJ33 till miljö- och jordbruksutskottet

Anmälades och bordlades

Propositioner

2005/06:125 Beskattning av visst hushållsavfall som förbränns, m.m.

2005/06:194 Schweiz associering till Schengenregelverket, m.m.

2005/06:195 Elektroniska kommunikationstjänster m.m. inom psykiatrisk tvångsvård

Motioner

med anledning av prop. 2005/06:105 Trygga konsumenter som handlar hållbart – Konsumentpolitikens mål och inriktning

2005/06:L18 av Inger René m.fl. (m)

2005/06:L19 av Christina Axelsson (s)

2005/06:L20 av Krister Örnfjäder (s)

2005/06:L21 av Viviann Gerdin m.fl. (c)

2005/06:L22 av Martin Andreasson m.fl. (fp)

2005/06:L23 av Marianne Carlström m.fl. (s, v)

med anledning av prop. 2005/06:149 Kvalificerad skyddsidentitet

2005/06:Ju43 av Rolf Olsson m.fl. (v)

2005/06:Ju44 av Leif Björnlod m.fl. (mp)

2005/06:Ju45 av Johan Linander m.fl. (c)

med anledning av prop. 2005/06:154 Förnybar el med gröna certifikat

2005/06:N27 av Eva Flyborg m.fl. (fp)

2005/06:N28 av Per Bill m.fl. (m)

2005/06:N29 av Mikael Oscarsson m.fl. (kd)

2005/06:N30 av Ingegerd Saarinen m.fl. (mp)

med anledning av prop. 2005/06:180 Ett stärkt nämndemannainstitut

2005/06:Ju46 av Beatrice Ask m.fl. (m)

med anledning av prop. 2005/06:198 Justering i lagen om trängselskatt

2005/06:Sk17 av Gabriel Romanus m.fl. (fp, kd, c)

2005/06:Sk18 av Jörgen Johansson m.fl. (c)

med anledning av skr. 2005/06:75 Redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser till regeringen

2005/06:K28 av Tobias Krantz m.fl. (fp)

med anledning av framst. 2005/06:RS4 Ändringar av ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter

2005/06:K29 av Gustav Fridolin (mp)

Konstitutionsutskottets betänkande

2005/06:KU31 Kommittéberättelsen 2006

Lagutskottets betänkande
2005/06:LU23 Kooperativ verksamhet i delägda företag

Socialförsäkringsutskottets betänkande
2005/06:SfU17 Konvention mellan Sverige och Chile

Kulturutskottets betänkanden
2005/06:KrU9 Museer och utställningar
2005/06:KrU22 Statsbidrag till ungdomsorganisationer

Miljö- och jordbruksutskottets betänkande
2005/06:MJU21 Kärnsäkerhet och strålskydd

Arbetsmarknadsutskottets betänkande
2005/06:AU6 Diskrimineringsfrågor och vissa frågor om jämställdhet

Bostadsutskottets betänkande
2005/06:BoU8 Allmänna vattentjänster

10 § Anmälan om interpellationer

Anmälades att följande interpellationer framställdes

den 7 april

2005/06:341 av *Ana Maria Narti* (fp) till utrikesminister Carin Jämtin
Den internationella kampen mot förtrycket i Iran

den 10 april

2005/06:342 av *Annika Qarlsson* (c) till statsrådet Ylva Johansson
Förmånssystem för glutenintoleranta

2005/06:343 av *Erik Ullenhag* (fp) till statsrådet Ylva Johansson
Fler ombud för psykiskt sjuka

2005/06:344 av *Axel Darvik* (fp) till utbildnings- och kulturminister Leif
Pagrotsky
Science centers

den 11 april

2005/06:345 av *Ulf Nilsson* (fp) till utbildnings- och kulturminister Leif
Pagrotsky

Kvaliteten i lärarutbildningen

2005/06:346 av *Bengt-Anders Johansson* (m) till justitieminister Thomas
Bodström

Poliskostnader i samband med publika evenemang

2005/06:347 av *Alice Åström* (v) till utrikesminister Carin Jämtin
USA:s krigsförberedelser mot Iran

den 12 april

Prot. 2005/06:105

18 april

2005/06:348 av *Tobias Billström* (m) till justitieminister Thomas Bodström

Det ökande antalet ungdomsrån i Malmö

2005/06:349 av *Tobias Billström* (m) till statsrådet Jens Orback

Det ökande antalet ungdomsrån i Malmö

2005/06:350 av *Erik Ullenhag* (fp) till statsminister Göran Persson

Forskning om Sveriges agerande under andra världskriget

2005/06:351 av *Cecilia Wigström* (fp) till utrikesminister Carin Jämtin

Vitryssland

2005/06:352 av *Håkan Larsson* (c) till försvarsminister Leni Björklund

Pliktverkets regionkontor i Östersund

den 13 april

2005/06:353 av *Yvonne Andersson* (kd) till justitieminister Thomas Bodström

Polisutbildning i Linköping

Interpellationerna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 18 april.

11 § Anmälan om frågor för skriftliga svar

Anmälades att följande frågor för skriftliga svar framställdes

den 10 april

2005/06:1393 av *Solveig Hellquist* (fp) till socialminister Berit Andnor

Skärpta krav för underhållsbidrag

2005/06:1394 av *Hans Stenberg* (s) till statsrådet Hans Karlsson

Förtroendemannalagen

2005/06:1395 av *Krister Hammarbergh* (m) till statsrådet Hans Karlsson

Biltestföretag

2005/06:1396 av *Karin Granbom* (fp) till utbildnings- och kulturminister

Leif Pagrotsky

Högskolemomsen

2005/06:1397 av *Maud Ekendahl* (m) till statsrådet Ylva Johansson

Prisreglerad tandvård

2005/06:1398 av *Henrik von Sydow* (m) till statsminister Göran Persson

Statsrådets besök i Danmark

2005/06:1399 av *Anita Brodén* (fp) till utrikesminister Carin Jämtin

Skuldavskrivning för fattiga länder

2005/06:1400 av *Fredrik Olovsson* (s) till statsrådet Ibrahim Baylan

Resurserna till det individuella programmet

2005/06:1401 av *Gunilla Tjernberg* (kd) till finansminister Pär Nuder

Förändrade regler för reseavdrag

2005/06:1402 av *Christer Winbäck* (fp) till jordbruksminister Ann-Christin Nykvist
Djuruppfödning

2005/06:1403 av *Holger Gustafsson* (kd) till jordbruksminister Ann-Christin Nykvist
Tillsynen av giftformar

2005/06:1404 av *Mona Berglund Nilsson* (s) till statsrådet Ylva Johansson
Likvärdig tillgång till mediciner

2005/06:1405 av *Carina Hägg* (s) till statsrådet Ylva Johansson
Könsspecifika dosrekommendationer

2005/06:1406 av *Anita Brodén* (fp) till utrikesminister Carin Jämtin
Lån till illegitima länder

den 11 april

2005/06:1407 av *Ulrik Lindgren* (kd) till justitieminister Thomas Bodström
Sveriges förhållande till Nazi-Tyskland

2005/06:1408 av *Anne Marie Brodén* (m) till justitieminister Thomas Bodström
Häkte i Halland

2005/06:1409 av *Helena Bargholtz* (fp) till utrikesminister Carin Jämtin
HBT-konvention

2005/06:1410 av *Ulrik Lindgren* (kd) till statsrådet Morgan Johansson
Försäljning av alkoholgodis

2005/06:1411 av *Sven Gunnar Persson* (kd) till statsrådet Ulrica Messing
Definition av miljöbilar

den 12 april

2005/06:1412 av *Birgitta Ohlsson* (fp) till jordbruksminister Ann-Christin Nykvist
Jakten på lodjur

2005/06:1413 av *Inger René* (m) till statsrådet Morgan Johansson
Barnfetma

2005/06:1414 av *Lennart Kollmats* (fp) till utbildnings- och kulturminister Leif Pagrotsky
Försvarsmusikcentrum

2005/06:1415 av *Bertil Kjellberg* (m) till justitieminister Thomas Bodström
Informationsfrihet på anstalter

2005/06:1416 av *Hillevi Engström* (m) till statsrådet Ibrahim Baylan
Förekomst av vapen i skolan

2005/06:1417 av *Anita Sidén* (m) till socialminister Berit Andnor
FN:s barnkonvention

den 13 april

2005/06:1418 av *Gunnar Andrén* (fp) till utrikesminister Carin Jämtin
Regeringens stöd till Vitrysslands demokrater

2005/06:1419 av *Gunilla Tjernberg* (kd) till utbildnings- och kulturminister Leif Pagrotsky

Databassystemet Sofies framtid

2005/06:1420 av *Ulf Sjösten* (m) till finansminister Pär Nuder

Tydliga regler för fastighetsskatten

2005/06:1421 av *Tobias Billström* (m) till statsrådet Ibrahim Baylan

Nedläggningen av Hermodsdalsskolan i Malmö

Prot. 2005/06:105

18 april

Frågorna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 18 april.

12 § Anmälan om skriftliga svar på frågor

Anmäldes att skriftliga svar på följande frågor inkommit

den 11 april

2005/06:1359 av *Staffan Danielsson* (c) till jordbruksminister Ann-Christin Nykvist

Jordbruksverkets förbud mot att bekämpa ogräs på trädesmark

2005/06:1365 av *Ingegerd Saarinen* (mp) till näringsminister Thomas Östros

Standardisering

2005/06:1376 av *Lars-Ivar Ericson* (c) till näringsminister Thomas Östros

Invandrarföretag

Invandrarföretag

den 12 april

2005/06:1314 av *Nyamko Sabuni* (fp) till statsrådet Ylva Johansson

Allmän vaccinering mot livmoderhalscancer

2005/06:1351 av *Alice Åström* (v) till utrikesminister Carin Jämtin

Utvecklingen i Västsahara

2005/06:1352 av *Karin Thorborg* (v) till utrikesminister Carin Jämtin

Israels bygge av spårvagnslinje i ockuperat område

2005/06:1354 av *Erling Wälivaara* (kd) till näringsminister Thomas Östros

Östros

Utförsäljning av statliga bolag

2005/06:1356 av *Lena Adelsohn Liljeroth* (m) till utbildnings- och kulturminister Leif Pagrotsky

Ny ordförande i Naturhistoriska riksmuseets styrelse

2005/06:1357 av *Birgitta Ohlsson* (fp) till utrikesminister Carin Jämtin

Mänskliga rättigheter i Syrien

2005/06:1358 av andre vice talmann *Kerstin Heinemann* (fp) till statsrådet Morgan Johansson

Övergrepp mot funktionshindrade inom socialtjänsten

2005/06:1360 av *Rigmor Stenmark* (c) till statsrådet Morgan Johansson

Lagstiftning för beredskap vid en pandemi

2005/06:1361 av *Carina Hägg* (s) till utrikesminister Carin Jämtin

Stöd till Global Safe Abortion Fund

2005/06:1362 av *Gunnar Nordmark* (fp) till finansminister Pär Nuder
Nikotinersättningsmedel som skattepliktig förmån

2005/06:1366 av *Lars-Ivar Ericson* (c) till statsrådet Ibrahim Baylan
Svenska ungdomars språkstudier

2005/06:1371 av *Göte Wahlström* (s) till statsrådet Ibrahim Baylan
Utbildning för trä- och möbelindustrin

2005/06:1374 av *Anne-Marie Ekström* (fp) till statsrådet Morgan Johansson
Alkogodis i livsmedelsaffärer

2005/06:1375 av *Lars-Ivar Ericson* (c) till socialminister Berit Andnor
Kurser för adoptivföräldrar

2005/06:1377 av *Lars-Ivar Ericson* (c) till statsrådet Morgan Johansson
Försäljning av alkogodis

2005/06:1382 av *Luciano Astudillo* (s) till utrikesminister Carin Jämtin
Jaime Enrique Gómez bortförande

2005/06:1384 av *Åsa Domeij* (mp) till finansminister Pär Nuder
Beskattnings av ersättning vid naturvårdsavtal

2005/06:1390 av *Karin Enström* (m) till statsrådet Ylva Johansson
Medicinsk säkerhet under förlossning

2005/06:1391 av *Ewa Björling* (m) till utrikesminister Carin Jämtin
Sambanden mellan effektivt bistånd och förebyggande av terrorism

Svaren redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll
tisdagen den 18 april.

13 § Kammaren åtskildes kl. 12.57.

Förhandlingarna leddes
av talmannen från sammanträdets början till och med 1 § anf. 19 (delvis)
och
av förste vice talmannen därefter till sammanträdets slut.

Vid protokollet

LISBET HANSING ENGSTRÖM

/Monica Gustafson

1 § Bordläggningsdebatt med anledning av vårpropositionen.....	1
Anf. 1 Finansminister PÄR NUDER (s).....	1
Anf. 2 MIKAEL ODENBERG (m).....	3
Anf. 3 KARIN PILSÄTER (fp).....	6
Anf. 4 MATS ODELL (kd).....	9
Anf. 5 ALICE ÅSTRÖM (v).....	11
Anf. 6 ROGER TIEFENSEE (c).....	13
Anf. 7 PETER ERIKSSON (mp).....	16
Anf. 8 Finansminister PÄR NUDER (s).....	18
Anf. 9 MIKAEL ODENBERG (m) replik.....	21
Anf. 10 Finansminister PÄR NUDER (s) replik.....	22
Anf. 11 MIKAEL ODENBERG (m) replik.....	22
Anf. 12 Finansminister PÄR NUDER (s) replik.....	23
Anf. 13 KARIN PILSÄTER (fp).....	24
Anf. 14 Finansminister PÄR NUDER (s) replik.....	25
Anf. 15 KARIN PILSÄTER (fp) replik.....	26
Anf. 16 Finansminister PÄR NUDER (s) replik.....	27
Anf. 17 MATS ODELL (kd) replik.....	27
Anf. 18 Finansminister PÄR NUDER (s) replik.....	28
Anf. 19 MATS ODELL (kd) replik.....	29
Anf. 20 Finansminister PÄR NUDER (s) replik.....	30
Anf. 21 ROGER TIEFENSEE (c) replik.....	31
Anf. 22 Finansminister PÄR NUDER (s) replik.....	31
Anf. 23 ROGER TIEFENSEE (c) replik.....	32
Anf. 24 Finansminister PÄR NUDER (s) replik.....	33
Anf. 25 MIKAEL ODENBERG (m).....	33
Anf. 26 PETER ERIKSSON (mp) replik.....	34
Anf. 27 KARIN PILSÄTER (fp).....	35
Anf. 28 PETER ERIKSSON (mp) replik.....	36
Anf. 29 ALICE ÅSTRÖM (v) replik.....	36
Anf. 30 MATS ODELL (kd).....	37
Anf. 31 PETER ERIKSSON (mp) replik.....	38
Anf. 32 ALICE ÅSTRÖM (v).....	38
Anf. 33 ROGER TIEFENSEE (c).....	40
Anf. 34 PETER ERIKSSON (mp) replik.....	41
Anf. 35 ROGER TIEFENSEE (c) replik.....	41
2 § Justering av protokoll.....	41
3 § Meddelande om frågestund.....	42
4 § Meddelande om preliminär plan för kammarens sammanträden.....	42
5 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer.....	42
6 § Anmälan om inkomna faktapromemorior om förslag från Europeiska kommissionen.....	43
7 § Anmälan om inkomna uppteckningar från EU- nämndssammanträden	43

8 § Hänvisning av ärenden till utskott	43
9 § Bordläggning.....	44
10 § Anmälan om interpellationer	45
11 § Anmälan om frågor för skriftliga svar	46
12 § Anmälan om skriftliga svar på frågor	48
13 § Kammaren åtskildes kl. 12.57.	49

